

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JULES VERNE

DENİZLER ALTINDA 20.000 FERSAH

ESRARENGİZ BİR DENİZ CANAVARI YOLUNA
ÇIKAN HERŞEYİ YOK ETMEKTEDİR.

DÜNYANIN EN MESHUR KLASİK ROMANLARI
ÖDÜLLÜ
ÇİZİMLERLE

UYARLAYAN: DAN RAFTER

ÇİZİMLER: BHUPENDRA AHLUWALIA

JULES VERNE

DENİZLER ALTINDA 20.000 FERSAH

ARUNDAS®
yayıncılık

KLASİK ÇİZGİ ROMANLAR SERİSİ - 1

Copyright © Campfire

© Kirpi Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti.

Arunas Yayıncılık, Kirpi Yayıncılık'ın tescilli markasıdır.

Bu kitabın tüm yayın hakları Kirpi Yayıncılığa aittir.

Hiçbir şekilde alıntı yapılamaz, çoğaltılamaz.

Yayına Hazırlık : Arunas Yayıncılık

Metin Yazarı : Dan Rafter

Çizer : Bhupendra Ahluwalia

Kapak Tasarım : Cudi Tulga

İngilizce Aslından Türkçe'ye Çeviren : Deniz Işıltan

Orijinal Adı : 20.000 Leagues Under The Sea

Montaj : Mat Yapım

Baskı : Kahraman Matbaacılık

ISBN : 978-605-5575-37-3

Baskı Tarihi : Şubat 2010

Arunas
Yayıncılık

İnönü Mah. Muhammed Aksoy Cad. No: 102 Sefaköy / İSTANBUL

Tel: 0212 471 66 30 Faks: 0212 471 57 30

www.arunas.tc

Yazar hakkında

Jules Gabriel Verne, 8 Şubat 1828' Fransa'nın Nantes şehrinde doğdu. 77 yıllık yaşamı süresince hem yazdığı romanlar hem de yarattığı karakterleri dünya çapında büyük üne kavuştu. Ölümünden sonra da eserleri ünlerini korumaya devam etti. Ve kendisi de modern bilim kurgunun babası olarak ünlendi.

Babasının mesleğini sürdürmesi amacıyla Paris'te hukuk eğitimi alması için gönderilse de Verne başarılı olacağı dalın edebiyat olduğunu farketti. Edebiyata karşı olan yeteneği ona heyecan verici ve sıradışı maceraların yazarı ünvanını kazandırdı. Bazen yazdığı eserler o çağın teknolojilerinin örneğin Balonla 5 Hafta ve 80 Günde Devri Alem romanları. Yine de asıl ününü çağının teknik imkan gelişimlerini anlattığı eserleri ile ünlendi, onun fantastik yenilikçiliğinin temelini oluşturan unsur, çağının teknolojisinin gelişimini hedef aldığı yöntemleri iyi analiz edebilmesiydi.

Çağının ünlü yazarı Alexandre Dumas'la Fransa'da tanıştığında, bu ünlü yazarın onun yazım tekniği ve yeteneğini övmesi onu yazmaya devam etmesi için cesaretlendirdi. 1851 ve 1861 yılları arasında tiyatro eserleri kaleme alan Verne, bu sürede Honorine Fraysse ile evlendi. Daha sonraki yıllarda, roman yazımına odaklanan Verne 1864 yılında ilk ünlü romanı Dünyanın Merkezine Seyahat'i yayınladı.

Çağının teknolojik buluşlarını ileride elvereceği yenilikleri benzinli otomobiller, gökdelenler, denizaltılar, aya seyahat ve hızlı trenleri önceden tahmin eden Verne, "bir insanın hayal edebileceği şeyi diğer insanların elde edebileceği şeylere sebep olur" ana fikrini hayatının anlamı haline getirmiştir. Teknolojide gelişmelerin toplu kıyım silahlarının üretimine sebep olabileceğini de anlatmıştır.

Verne 24 Mart 1905'de öldü. Okurları onun eserlerini okumayı hangi nedenle tercih ediyor olursa olsun birşey kesindir romanlarındaki gelecek kurgusu tam bir isabetle her zaman doğru çıkmakla beraber, bu romanlarda tasarlanan dünyada geçen maceralar o çağın gerçeklerinin ötesinde yenilikleri anlatmakla okurlarını tehlikeler, endişeler ve kuşkular hakkında cesaretlendirmiş ve geleceğe dair gerçekçi karakterlere sevk etmiştir.

NED LAND

CONSEIL

PROFESÖR
ARONNAX

KAPTAN
NEMO

Kendimi AMERİKAN'ın en öldürücü savaş gemisi "Abraham Lincoln"de bir yolcu olarak bulduğumda sene 1867'ydi.

Bir canavar avlıyorduk. Biliyorum kulağa gülünç geliyor. Ama işte ordaydım, şimdiye kadar gördüğüm en şiddetli fırtınanın ortasında uyumaya çalışıyordum.

BOAAM

Tam o anda bu gemiye adım atmış olmanın büyük bir hata olduğunu düşünmeye başladım.

Adım Pierre Aronnax. Ben bir bilim insanıyım, bir deniz biyoloğu.

Neredeyse tüm hayatım boyunca denizler üzerine öğrenim gördüm. Ve deniz canavarlarının var olmadığını da biliyorum. Kuşkusuz bunun gibi metrelerce uzunlukta ve bir gemiye koca bir delik açacak kadar kuvvetli olan deniz yaratıklarının olmadığını da.

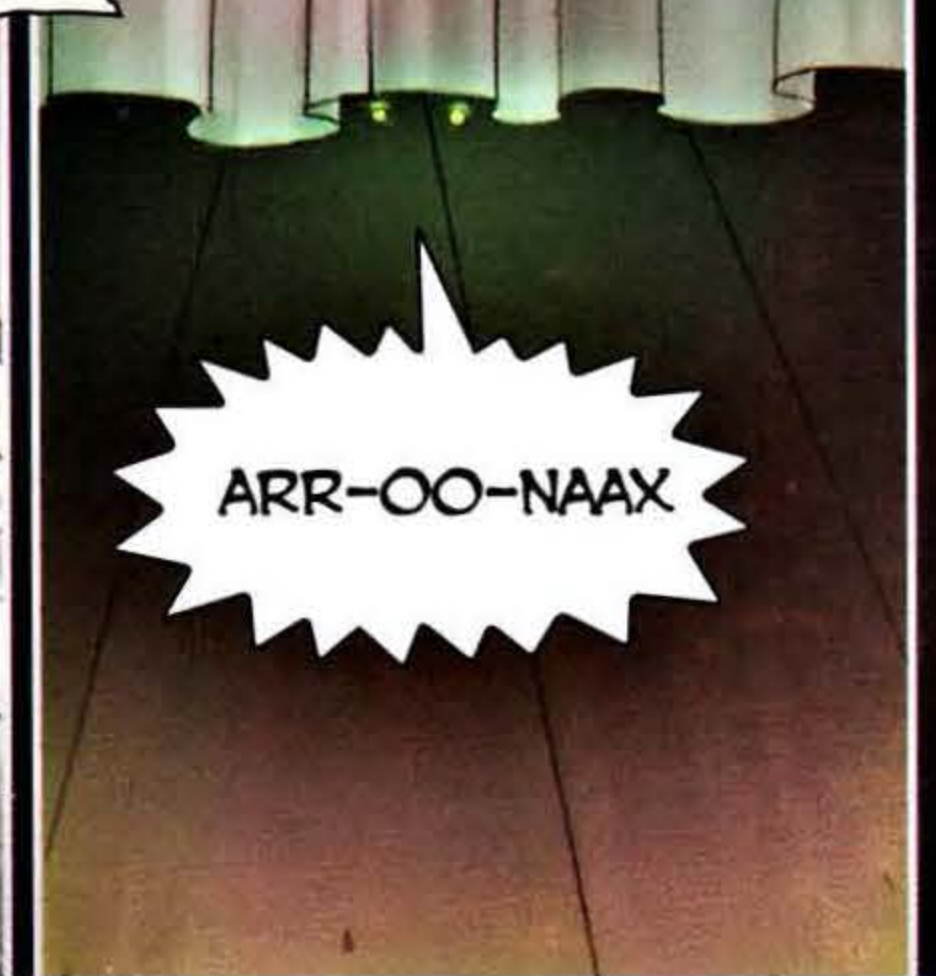
Yolculuk boyunca tüm bunları bilmeme rağmen bazı zamanlar...

...Gecenin karanlığında sesler duyuyordum.

...Yatağımın altından geliyorlardı.

ARR-OO-NAAX

Şimdiye kadar bir çok fırtına atlattım.
Hatta bazılarında denize bile düşmüştüm.
O ana kadar neden bunun diğerlerinden
farklı olduğunu bilmiyordum.

Sancak!
Sancak!

Yaratık
burada!

Birşey bulmuşlardı. Ama Ne?

Yeniden kendime bir bilim insanı olduğumu
hatırlattım. Hayatta canavarlar yoktur. Onlar
sadece henüz keşfetmemiş olduğumuz
canlılardır.

Canavar!
Canavar!

Herkez sancak
tarafına.

Tabbi ki benim mantıklı sözlerime
gün ışığında inanmak çok daha
kolaydı. Oysa ki fırtınalı gecenin
karanlığında canavarlara inanmamak
hiç kolay değildi.

...en azından
birazcık.

Yukarıdan bağırmaları duydum.
Ve birdenbire çığlığa dönüştüler.

Ve Aşağıdan...

BENİ
BULDUNUZ.

Aman Tanrım.
Hayır!

Yardım
edin bana.
İmdaaat.

Efendim.
Efendi Aronnax
gitmeliyiz.

Bu ses, bu harika tanıdık
ses.

Tabiki Conseil'di. Benim sadık
yardımcım... arkadaşım.
Conseil olduğu sürece bir
koruyucu meleğe ihtiyacım
olmazdı.

Efendim!
kalkmalıyız.
Sonunda oldu.

Yaratık tam bir kabus olmuştu. Canavarın
olmadığını biliyordum. Özellikle de
yatağımın tam altında.

Efendim buldular,
canavarı buldular.

Conseil bu keşfin kariyerim için ne
kadar önemli olduğunu biliyordu.

Acele etmeliyiz
Efendim. Lütfen not
defterinizi de almayı
unutmayın.

Not defterimi daima paltomun
cebinde bulundururum. Ama ihtiyacım
olabilecek başka birşey daha vardı.

Uzun bir süre boyunca birçok gemi denizdeki dev yaratığa rastladılar. Bu uzun, sivri ve zaman zaman parlak bir ışık veren nesne bir balinadan çok daha büyük ve hızlıydı.

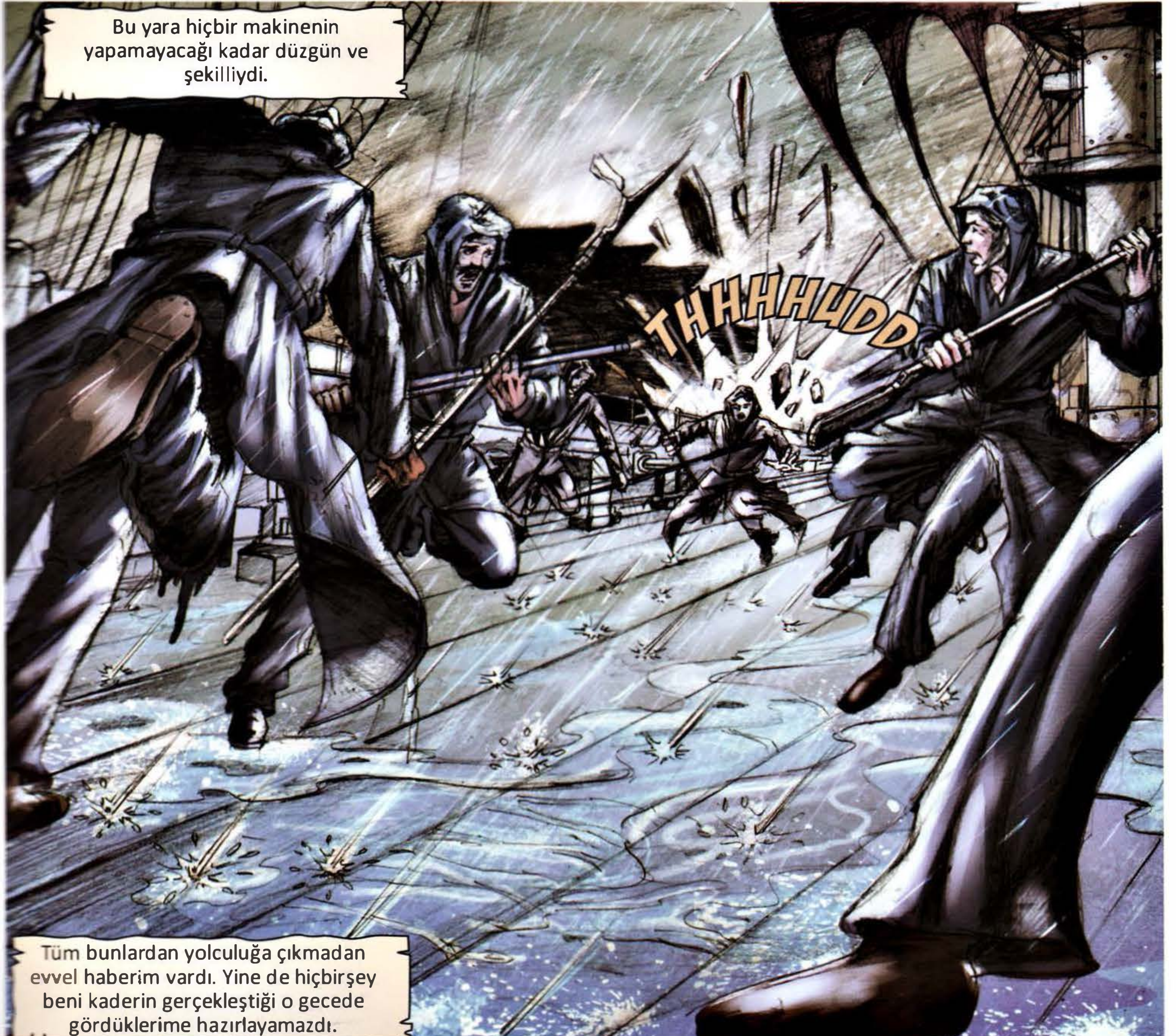
Bu olağanüstü yaratık bir yerden diğerine inanılmaz bir hızla hareket edebiliyordu. Avustralya kıyılarında gemilere saldırmıştı. Ve...

...üç gün sonra, tam 2100 mil uzakta, Pasifik okyanusunda seyreden tekneleri vurmuştu.

Kurtulan bir teknede, su seviyesinin iki buçuk metre altında ikizkenar bir üçgen şeklinde bir yara gözlenmişti.

Bu yara hiçbir makinenin yapamayacağı kadar düzgün ve şekilliydi.

Tüm bunlardan yolculuğa çıkmadan evvel haberim vardı. Yine de hiçbirşey beni kaderin gerçekleştiği o gecede gördüklerime hazırlayamazdı.

Benim için serüven, iş için New York'a gittiğimde başlamıştı.

Abraham Lincoln gemisinin Brooklyn'den ayrılacağı 3 Haziran 1867'de Amerikan Donanma Komutanlığından bir mektup aldım.

Mektup şöyle diyordu. "Abraham Lincoln isimli geminin seferine katılmak isterseniz, hükümet sizi Fransa'nın temsilcisi olarak görmekten mutluluk duyacaktır. Kumandan Farragut size bir oda tahsis edecektir.

"Büyük Okyanusun Derinliklerinin Gizemi" isimli kitabımı yayınlamıştım.

Conseil!
Conseil!

Bu benim tabiatın bilinmeyen alanlarında uzman olarak tanınmamı sağlamıştı.

Amerikan Hükümeti'nin teklifini kabul ederek teknelerine binmeye ve gizemli yaratık avına katılmaya karar verdim.

Efendi beni mi çağırdı acaba?

Evet evladım. Hemen eşyalarımızı topla. İki saat içinde hareket ediyoruz.

Efendim nasıl isterse.

Girişte Kumandan Farragut'ya yönlendirildim.

Profesör Pierre Aronnax?

Otel veznesinde fatura işimi hallettim. Bir fayton ayarladım. Macera dolu bir yolculuk başlamak üzereydi.

Ta kendisi. Siz de kumandan Farragut olmalısınız.

Evet. Gemiye hoşgeldiniz Profesör. Odanız sizi bekliyor.

İnsanlar macerayı ve bilinmeyi severler. Bu nedenle gazetelerdeki deniz canavarı haberleri sürpriz sayılmazdı.

Birçok kişi bizi. New York limanına uğurlamaya geldi. Bizi savaştan dönen askerler gibi alkışlayıp övüyorlardı.

Kalkmaya hazırmıyız?

Evet efendim.

Haydi o zaman.

Ne büyük bir kutlama efendim.

Gerçekten de...

Korkarım dönüşte bu kadar mutlu olmayacaklar. Çünkü sefer boyunca hiçbirşey bulamayacağız.

Nasıl bu yaratığın gerçekliğinden bu kadar şüphe edersiniz? Bu kadar kuşkucu olmak için herhangi bir sebebiniz var mı?

Belki de!

Göreceğiz Bay...?

Ned Land.

İşte bu şekilde Ned Land ile tanıştım. Bazılarının dediği gibi... dünyanın keskin ve ölümcül zıpkın atıcısı.

O zamanlar Bay Land'i bu kadar iyi tanıyacağım konusunda herhangi bir fikrim yoktu.

...Ne de bu hikayenin nasıl biteceğini bilebilirdim.

Haydi atlayın!
Denizde
şansınızı
deneyin.

Efendi Aronnox
kendimizi emniyete
almalıyız.

Conseil'e tam olarak
"emniyet" kelimesi ile neyi
kastettiğini sormak istedim.
Ancak sözlerim yarım kaldı.

BOM!

BOM!

Toplar hedefi şaşırmamıştı. Zaten boyutlarıyla bu imkansızdı. Ancak patlamaların canavarın üzerinde bir etkisi olmamıştı. Hem de hiç! Kendime bunun nasıl bir yaratık olduğunu sordum.

Tüm gürültüye rağmen hayvanın kuyruğunun çıkardığı korkunç sesi ve hatta nefesini bile duyabiliyorduk. Tam o anda Ned'i gördüm. Bu korkusuz maceracı o anda geminin en yüksek direğine tırmanmaktaydı.

O anda Ned'in canavarlara inanıp inanmadığını sordum kendime.

Ned'e olan güvenim tamdı. Eğer bir canavar Ned Lad'ın zıpkını ile başa çıkmak zorundaysa paramı canavara yatırmazdım

Ned'in aldığı nişan herzamanki gibi mükemmeldi.

Zıpkın hayvana çarptı. Çarptığı yerden sektiği gibi denize düştü. Sanki hayvan metal bir zırhla kaplıydı ve bütün bir ordu kadar güçlüydü.

İşte bu bir balinalar balinası.

Eminim Ned canavarlara inanıyordu. En azından o akşam, o anda inanıyordu.

Tekrar ateş edin. Bu hayvanı gemim batana kadar takip edeceğim.

Ve hiç kimse seni bunun için suçlamayacak.

Kumandan Farragut adamlarını toplamaya çalışıyordu. Ama eminim onlarda biliyordu ki

Bu yaratık bu dünyadan değil ve insanlar tarafından öldürülemez.

...bu kazananılamayacak bir savaştı.

Geri kalan sadece bir toz dumandı.
Herşey çok çabuk ve şiddetli bir
şekilde meydana geldi.

BADOOOM

İki büyük dalga geminin güvertesinde
patladı. Sel mürettebatı ayrı ayrı yerlere
savurmuştu ve herkes büyük bir panik
içerisindeydi.

Elektrik ışığı birden bire kayboldu
ve korkunç bir çarpışma gerçekleşti.
Küpeşteye tutunmaya vaktim olmadan
denize sürüklenmişim.

Daha önceleri de korkmuştum. Ancak o
gece hissettiğim gibi bir dehşeti daha önce
hiç hissetmemiştim. Suyun soğukluğu ise o
an problemlerimin en küçüğüydü.

Gerçek dehşete canavarın kendisi sudan yükselirken tanık oldum.

Sanki korkunç bir demir ve deri karışımıydı.

Kocaman, dik bakışlı gözü sanki arkasında bir alev varmışcasına parladı.

İmdaat!

Canavar!

Ayyy!!!

Uzaklaş
uzağa yüz.

Akıntı beni yaratıktan
ve Abraham Lincoln'den
uzağa sürükledi.

İmdaat!!

FZSS

Akıntı beni yaratıktan
ve Abraham Lincoln'den
uzağa sürükledi.

İmdaat!!

FZSS

Bekle!

Kumandan Farrogut.

Burada, suyun içindeyiz.

Bizi terketmeyin.

Bizi geride bırakarak, ölüme mi terkedeceklerdi?

Bekle!

Kumandan Farrogut.

Burada, suyun içindeyiz.

Bizi terketmeyin.

Bizi geride bırakarak, ölüme mi terkedeceklerdi?

Bekle!

Kumandan Farrogut.

Burada, suyun içindeyiz.

Bizi terketmeyin.

Bizi geride bırakarak, ölüme mi terkedeceklerdi?

Bekle!

Kumandan Farrogut.

Burada, suyun içindeyiz.

Bizi terketmeyin.

Bizi geride bırakarak, ölüme mi terkedeceklerdi?

Bekle!

Kumandan Farrogut.

Burada, suyun içindeyiz.

Bizi terketmeyin.

Bizi geride bırakarak, ölüme mi terkedeceklerdi?

İki güçlü ayak hareketiyle tekrar suyun yüzüne çıktım.

SPOOOSH

Tutunmak için birşeyler aradığımı hatırlıyorum. Bir odun parçası, fiçı, varil... Ama hiçbirşey yoktu. Varolan tek şey okyanustu.

İki güçlü ayak hareketiyle
tekrar suyun yüzüne çıktım.

SPOOOSH

Tutunmak için birşeyler aradığımı
hatırlıyorum. Bir odun parçası, fiçî,
varil... Ama hiçbirşey yoktu. Varolan
tek şey okyanustu.

Ve birden bire yirmi fit aşağıya sürüklendim. İyi bir yüzücü olduğum için aşağı doğru yönümü kaybetmemiştim.

İki güçlü ayak hareketiyle
tekrar suyun yüzüne çıktım.

SPOOOSH

Tutunmak için birşeyler aradığımı
hatırlıyorum. Bir odun parçası, fiçî,
varil... Ama hiçbirşey yoktu. Varolan
tek şey okyanustu.

Elbiselerim ağırlaşarak beni aşağı çekiyorlardı. Su sanki üstümdekileri vücuduma yapıştırmıştı. Ve bu durum hareketlerimi felç ediyordu.

Batıyordum, boğuluyordum. Ağzımın içi suyla doluyordu. Derinliklere çekilmemek için mücadele ediyordum.

Güçlü bir el beni kıyafetlerimden tutarak çabucak geri çekti. Tekrar deniz yüzeyine çıkmıştım.

Uyandığımda...

Conseil!

Efendim beni mi çağırdı?

Ned? Fırkateyn çarpışmasından sonra sende mi suya düştün?

Evet profesör. Ama ben sizden daha şanslıydım, kendimi bu yüzden adacığa atabildim.

Adacık mı?

Evet! Ya da başka bir deyişle dev yaratık.

Açıkla lütfen Ned!

Neden mızrağımın sekerek düştüğünü ve delik açamadığını anlamıştım.

Neden?

Çünkü canavar kazan demirinden yapılmıştı.

Ned'in son sözleri kafamda birkaç ışık yakmıştı. Yaratığı ya da cismi ayağımla kontrol ettim. Delinmez bir madde ile kaplıydı. Kesinlikle büyük deniz yaratıklarının yumuşaklığı yoktu.

Yani denizaltında gidebilen bir gemi-deyiz. İşte bu hayret verici.

Eğer bu şey su altına inmeye karar verirse bu bizim için çok da hayırlı olmaz. Biz de onunla aşağıya doğru çekiliriz.

Ah evet. Bunu düşünmemiştim

Bizi de içeri alın. Lütfen kapıyı açın. Bakın buradayız.

Kapı açıldı. Ve içeri biri girdi.

Kendi aralarında geçen günlük konuşmaların renkli diyaloglarla dolu olduğunu hissedebiliyordum. Ama buna değinebilecek bir konumda değildim.

Çünkü hiç anlayamadığımız bir dilde konuşuyorlardı. Bu ahenkli, esnek çok sesli bir lehçeydi.

Yine de efendim onlara hikayemizi anlatmalısınız. Belki içinden birkaç kelime yakalarlar.

Kendilerine Fransızca olarak dillerini anlamadığımı söyledim. Ama onlar da beni anlamış görünmüyorlardı ve durum gittikçe karışıyordu.

Onlara tüm serüvenimizi en ufak bir ayrıntı atlamadan anlattım, isimlerimizi, ünvanlarımızı söyledim. Daha sonra da Ned ve Conseil kendilerini tanıttılar.

Sıra sizde Bay Land. Tüm hünerinizi sergileyin. Umarım siz ingilizce konuşarak daha iyi bir sonuç alırsınız.

Ned tüm hikayeyi İngilizce tekrar etti. Ancak adamların kılı kıpırdamadı.

Conseil tekrar Fransızca denedi. Daha sonra ben Latinceye döndüm. Cicero Latincemi duysa kulaklarını tıkayıp beni bulaşıkhaneye yollardı.

Ama aynı olumsuz sonuç değişmiyordu.

Son başarısız denemeden sonra yabancılar kendi dillerinde birşeyler söyleyip çekildiler.

Bütün söylemek istediğimiz aslında aç olduğumuzdu.

Kısa bir süre sonra kapı açıldı ve içeri bir kamarot geldi.

Onu bir diğeri izledi.

Kaldığınız süre için temiz ve kuru elbiseler ve...

Yiyecek. Aç olmalısınız.

Bugün deniz ürünlerimiz var. Bazılarını hiç yememiş ya da görmemiş olabilirsiniz.

Demek dilimizi konuşuyorsunuz.

Bunun anlamı nedir? Neredeyiz? Niçin mahkum konumundayız?

En son ne zaman yemek yemiş olduğumu hatırlayamadım. Ayrıca Abraham Lincoln'deki yemekler pek de gurme sayılmazlardı.

İtiraf etmeliyim ki etrafı saran deniz ürünleri kokusu bana o an için mahkum olduğumu bile unutturmuştu.

On dakikadan kısa zamanda bir alay adam hapisanemize girip masamızı güzel kokulu yemeklerle doldurdular.

Midemden gelen gurultular bir önceki patlayan topların gürültüsü kadar yüksek olmalıydılar.

Dışarıdan sesler geliyordu. Ayak sesleri yaklaştı. Kilitler döndü...

Sonunda...
Gelen hangisi
acaba?

Kapı açıldı....

Bir kamarot
görüldü.

Sevgili
misafirler, size
kaptanımızı
takdim...

Ayyy!

Bizi buradan
çıkarın!

THWAK

Öfkesi birden bire
büyüyor. Sonunda
kendini kontrol
edemiyor.

Ned dur!
Adama zarar
vereceksin.

Efendim sakın
olun!

Lütfen sakın olun
Bay Land. Ve pro-
fesör, siz de lütfen
bana kulak verin.

Baylar, ben Fransızca, İngilizce, Almanca ve Latinceyi gayet akıcı konuşurum.

Sorularınıza ik karşılaştığımızda da cevap verebilirdim. Ama önce sizleri yakından tanımak istedim.

Aynı hikayenin anlatmış olduğunuz dört versiyonu bana sizleri iyice tanıttı.

Talih sizleri bana getirdi, Profesör Aronnax... Paris müzesinde doğa tarihçisi.

Conseil; onun sadık yardımcısı ve Ned Land Kanada kökenli bir mızrak atıcısı.

Size bu ikinci ziyaretimi gerçekleştirmeden evvel bir süre bekledim Çünkü size nasıl davranmam gerektiği ile ilgili bir karar vermem gerekiyordu. Kendimi tüm insanlıktan soyutlamış olduğum için gelişiniz buradaki tüm varoluşumu etkiledi.

Ancak kader sizi buraya getirdiğine göre bundan sonra burada tekne de kalacaksınız. Burada özgür olacaksınız. Ve bu özgürlüğün karşılığında sizlerden sorgusuz itaat bekleyeceğim.

Hayır.

Bundan sonra hiç ülkemizi, arkadaşlarımızı görebilecek miyiz?

Kahretsin! Ama ben kaçmayacağıma söz veremem.

Sizden böyle bir söz beklemiyorum. Bay Land.

Son bir soru. Size hangi isimle hitap edelim.

Bayım sizin için ben kısaca kaptan Nemoyum... Benim için ise, sizler Nautilus'un yolcularısınız.

Demek Ned haklıymış. Burada gerçekten de tutsağız.

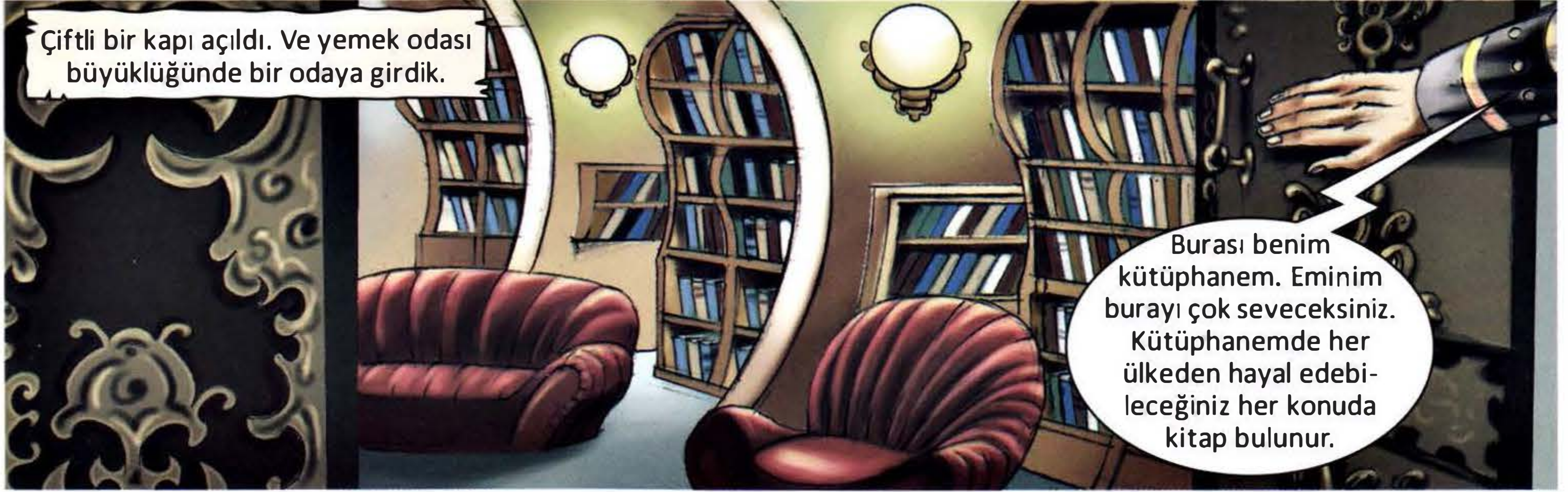
Şimdi Profesör. Eğer Nautilus'u görmek isterseniz emrinizdeyim.

*Latince Nemo "Hiçkimse" anlamına gelir.

Gördüğünüz gibi Profesör, Nautilus pek de sıradan bir gemi sayılmaz. Gemiler odun ve küf dolu yerlerdir. Oysa ki Nautilus böyle değildir.

Sizi yazılarınızdan ve çalışmalarınızdan bir deniz biyoloğu olarak tanıyorum. Bu nedenle sizi bu kısa keşif turuna çıkardım.

Çiftli bir kapı açıldı. Ve yemek odası büyüklüğünde bir odaya girdik.

Burası benim kütüphanem. Eminim burayı çok seveceksiniz. Kütüphanemde her ülkeden hayal edebileceğiniz her konuda kitap bulunur.

Kaptan Nemo bu kütüphane gerçekten saraylara yaraşır. Şu an sizinle derinliklerde seyahat ettiği için ise hayretler içindeyim.

Burada tam 12.000 cilt var. Ve bu kitaplar benim kuru dünya ile tek bağlantım. Kara ile bağlantım Nautilus'un derin sulara indiği ilk gün sona erdi.

Ama neden yüzeydeki dünyadan bu kadar nefret ediyorsunuz Kaptan?

Kendime göre sebeplerim var

Haydi profesör görülecek daha çok şey var.

Geçtiğimiz diğer oda bir müzeydi. Kaptan Nemo'nun akıllı elleri bu doğal ve artistik hazinenin toplanmasında yapılacak harcamaları engellemiştir.

Fazlasını görmeden evvel size gerçek bir sanatçı olduğunuzu söylemeliyim.

Bir koleksiyoncu bayım, fazlası değil. Bunlar son ziyaret ettiğim kıyılardan aldığım hatıralar.

Ben parayla ilgilenmiyorum profesör. Bana burada hiçbir faydası yok.

Bu hazine bir servete bedel olmalı.

İncilerim en bilgili doğa bilimci için bile baş döndürücüdür.

Ama benim için farklı bir cazibeleri var. Çünkü herbirini kendi ellerim ile topladım. Dünyadaki hiçbir deniz benim keşfimden kaçamaz.

Kaptan sizin neden burada yaşamaktan bu kadar zevk aldığınızı anlıyorum. Avrupa'daki müzede sahip olduğunuz zenginlikte bir okyanus zenginliği yok.

Benim topraktaki hayatım sona erdi. Bu hazine ise ondan geri kalan tek şey.

Merak uyandırıcı bir insansın Nemo. Böyle bir dünyayı burada nasıl yarattın? Asıl önemlisi seni insanoğlundan ayrılmaya iten sebep neydi?

Şimdi size gerçekten çok şaşırtıcı bin manzara göstereceğim Profesör. Nautilus'un enerji kaynağını.

İtiraf etmeliyim bu gerçekten de çok merak ettiğim birşey.

Bu çok kuvvetli ve herşey için kullanılabilir bir güç kaynağı. Bizi aydınlatıyor ve ısıtıyor. Ayrıca mekanik ekipmanında çalışmasını sağlıyor.

Bu güç elektrik.

Ama kaptan elektriğin dinamik potansiyeli çok sınırlıdır. Onun ürettiği az miktardaki enerji Nautilus'un inanılmaz hızına karşılık gelemez.

Bu elektrik sıradan bir tür elektrik değildir.

Denizin kendisi bizim elektriğimizin kaynağıdır. Sodyumu deniz suyundan ayırıştırıp onu civa ile karıştırıyorum.

Civayı şimdiye kadar hiç eksiltmedik. Harcanan sadece sodyum. Bunu da denizden tekrar temin ediyoruz.

Gözlerime inanamıyorum. Nemo, sadece deniz suyu kullanarak elektrik üretmiş.

Kaptan bu hayatınızda bir devrim yapabilir. Bu bilgiyi dünyanın geri kalanı ile paylaşmalısınız. Ünlü olabilirsiniz.

Hayır! Bu bilgide diğer herşey gibi bu gemide kalacak. Sadece benimle, mürettebatım ve konuklarımla tabi ki!

İlerlemeliyiz
Profesör.

Tabii. Fakat bilmek istediğim
şey, bu kasvetli suların ortasında
nasıl oluyorda dümenciniz ona
verdiğiniz seyri tam olarak takip
edebiliyor. Karanlığın içinde
görebilmek için fazlasıyla ışığa
ihtiyaç...

Kaptan köşkünün
kış tarafında güçlü
bir reflektör var. Bu
da suyu yarım mil
kadar aydınlatmamıza
yardımcı oluyor.

Bravo yüzlerce kez bravo.
Denizin zifiri karanlığında bu
fosfor parlaklığının neden
olduğunu açıklar.

Kaptan sizin "Nautilus" gerçekte harika bir gemi.

Evet profesör. Ve onu kendi kanım, canım gibi seviyorum.

Derler ki bir gemiye mühendisin ustasından, ustasının da kaptanından daha çok güveni vardır.

Şimdi Nautilus'a neden bu kadar çok güvendiğimi anlıyorsunuzdur herhalde. Çünkü ben onun hem kaptanı, hem ustası hem de mühendisiyim.

O zaman bir mühendissiniz kaptan.

Kuru dünyanın bir parçası olduğum günlerde Paris, Londra ve New York'da mühendislik okumuştum.

Kaptan Nemo çok etkili konuşmuştu. Gözlerindeki ateş ve hareketlerindeki tutku onu olmadığı birşeye dönüştürmüştü. Teknesini gerçekten de bir babanın oğlunu sevdiği gibi seviyordu.

Böyle bir geminin size kaç patladığını sorabilirmiyim acaba?

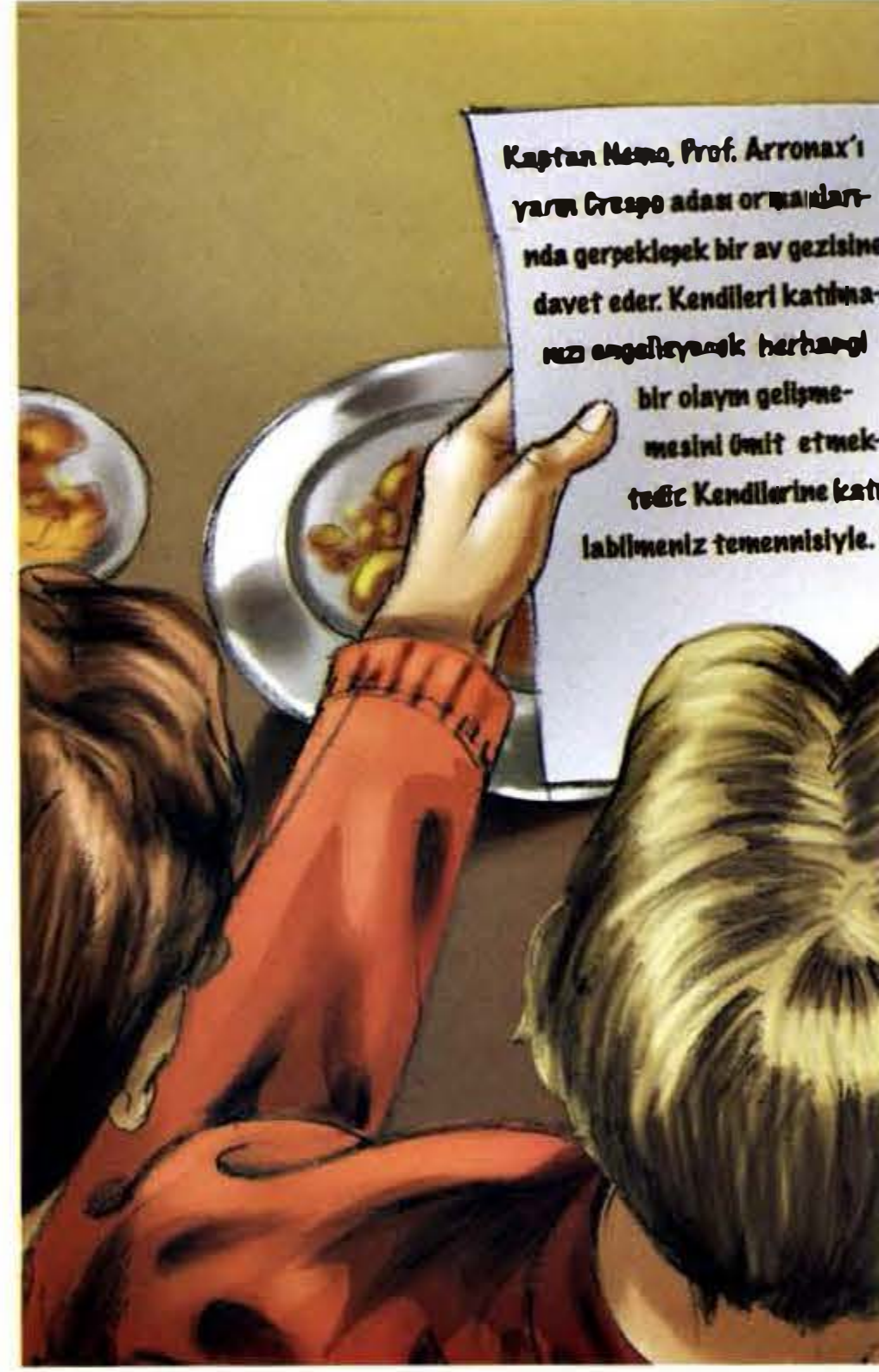
Konaklamalar ile birlikte 2.000.000 Frank. Ama sanat koleksiyonun da değerini eklerseniz toplam değeri 5.000.000'u bulur.

O zaman siz zenginsiniz.

Benim saflığımdan mı yararlanıyor acaba? Sanırım bunu zaman gösterecek.

Sonsuz bir biçimde zenginim bayım. Derhal 10 milyarlık bir tutarı herhangi bir sıkıntı olmadan ödeyebilirim.

Ertesi Sabah.

Kaptan nasıl oluyor da hem kara ile tüm bağlantınızı kesiyorsunuz, hem de Crespo ormanlarına sahip olmaya devam ediyorsunuz?

Sahip olduğum bu ormanlar güneşin ışıklarını ya da ısını almazlar.

Bu ormanlar karada değil, denizin altındalar.

Çok nadir görülen hayvanlar sadece benim bildiğim ve sadece benim için büyüyen hayvanlar.

Bu imkansız!

Öyle mi?

Ned hayal kırıklığına uğramış olmalı. Zira kaçma olanağımız olmayacak.

Ama şahsen ben henüz buradan ayrılmadığımıza seviniyorum.

Bu su altında avlanırken solumanız gereken hava. Bu özel tüp giysiniz ve başlığınızın içine 10 saat süre ile oksijen pompalayacaktır.

Dana önce de dalış takımları görmüştüm ama bunu taşınabilir bir tüpü var. İşte başka bir teknolojik mucize.

Şimdi neler olacağını çok merak ediyorum.

Çok kısa bir süre içinde Nemo'nun bilimsel araştırmalarına inancım olduğunu anlamıştım. Gördüğüm bunca şeyden sonra nasıl olmazdı ki?

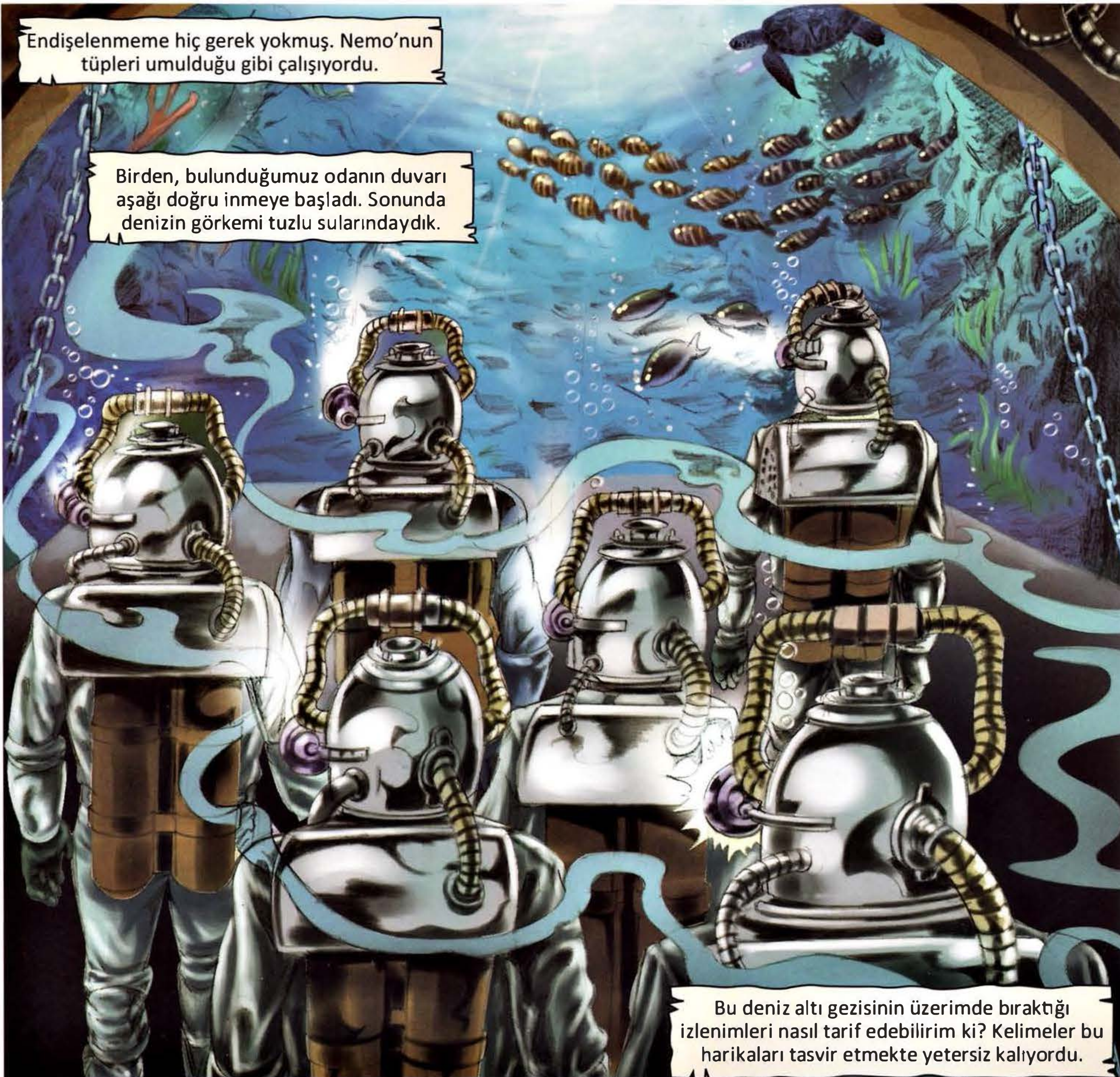
Birkaç dakika sonra ayaklarımdan çeneme yükselen soğuğu hissettim.

Hemen kaptanın oksijen tankının gerektiği gibi çalışması için küçük bir dua ettim.

Endişelenmeme hiç gerek yokmuş. Nemo'nun tüpleri umulduğu gibi çalışıyordu.

Birden, bulunduğumuz odanın duvarı aşağı doğru inmeye başladı. Sonunda denizin görkemi tuzlu sularındaydık.

Bu deniz altı gezisinin üzerimde bıraktığı izlenimleri nasıl tarif edebilirim ki? Kelimeler bu harikaları tasvir etmekte yetersiz kalıyordu.

Hepimiz Nemo'nun ve ekibinin elindeki havalı silahları fark etmiştik. Gerçekten de avlanmaya hazırlanıyorlardı.

Ne güzel bir görüntü, ne gözalıcı balıklar!

Ne avlayacağımız hakkında hiçbir fikrim yok. Ama geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordum.

Bu su samuru Nemo'nun avı olmalı.

Bu bir buçuk metrelik samur satılsa iyi para edecek türdendi.

BANG!

Nemo silahların cam mermiler attığını söyledi. Kaptanın burada yaşadığı hayat kara sakinlerinin sadece hayal edebileceği birşeydi.

Görünen o ki akşam yemeğinde samur yiyeceğiz.

Kürkü Çin ve Rus pazarlarında çok talep görecektir bir türdü.

Derisinin parlak ve yumuşak nitelikleri en az 2000 frank etmesinin garantisidir.

Akşam yemeğimizi bulmuş olarak denizaltıya geri döndük.

Dış kapı açık bırakılmıştı. İki saatlik gezintiden sonra tekneye geri döndük.

Kaptan Nemo kapıyı çıktığımız ilk hücreye döndüğümüzde, kendi elleriyle kapattı. Ve sonra bir düğmeye bastı.

Geminin içinde işleyen pompaların sesini duydum. Etrafımdaki suyun alçaldığını hissediyordum. Birkaç dakikada hücre tamamen boşalmıştı.

Denizin dibinde yaptığımız bu inanılmaz gezinin düşüncesiyle odama çekildim.

Aylar böyle geçti gitti.

Birgün, kaptan Nemo beni ve arkadaşlarımı Seylan'ın olağanüstü inci avcılığını görmemiz için davet etti.

Bölgedeki köpek balıklarının varlığından dolayı biraz endişeli olmama rağmen Ned ve Conseil beni bu "istiridye bankası" gezisine evet demem için razı ettiler.

Çok derine inmeyeceğimiz için Kaptan Nemo ışıklandırma aygıtlarını gerekli görmedi. Bu derinlik için güneş ışıkları bize yeterli görüş sağlıyordu.

Kaptan Nemo muazzam bir su kabuklusu kalabalığını işaret ediyordu. İnci tarlası öylesine tükenmezmiş gibi görünüyordu ki gözlerime inanamadım.

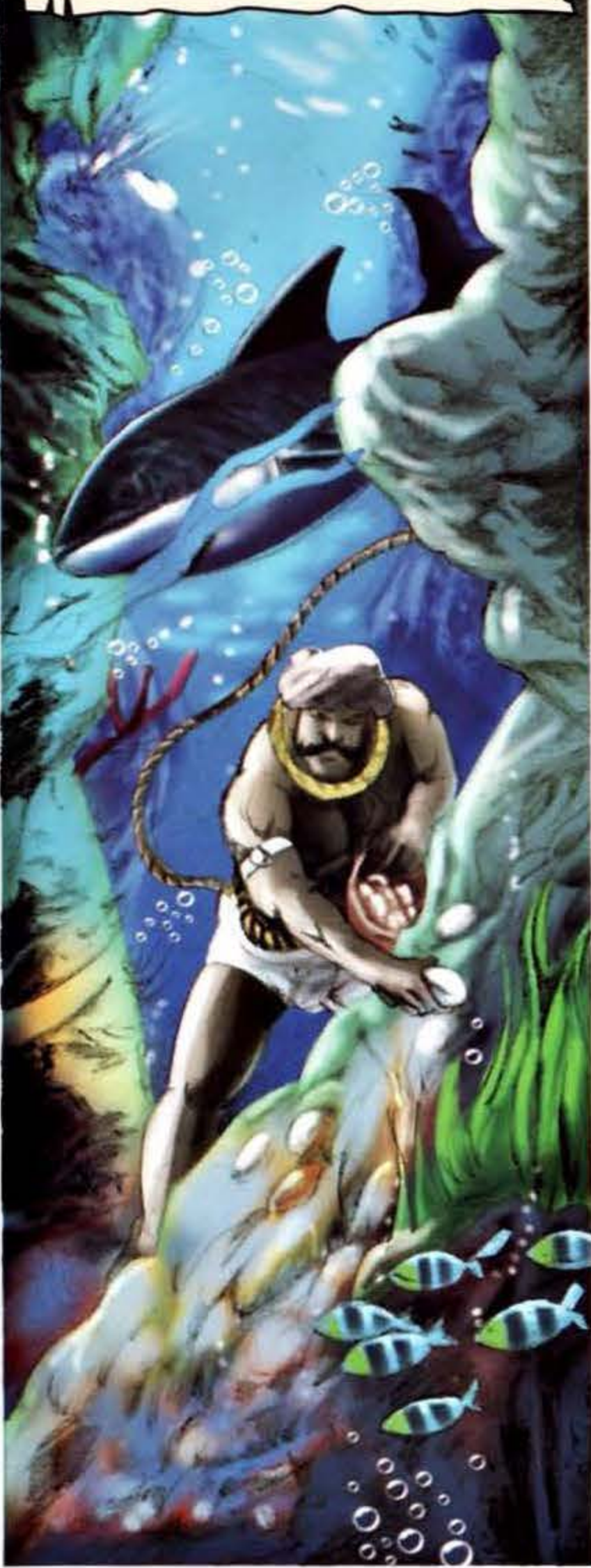
Etraftaki hazinelere bakarken birden başka bir dalgıca rastladık. Bu da hiç görmeyi beklediğim bir manzara değildi doğrusu.

Dalgıçlar herhangi bir oksijen tüpü olmadan incilerin cazibesine kapılarak denize dalarlar.

Seylanlı dalgıçlar cesaretleri ile ünlüdürler. Öyle bir cesaret ki bazıları buna ölüm isteği derler.

Bazıları yüzeyi bir daha göremezler.

Bilmiyorum benden önce gören olmuş muydu? Görse-lerdi bile acaba zamanında müdahale edilebilir miydi?

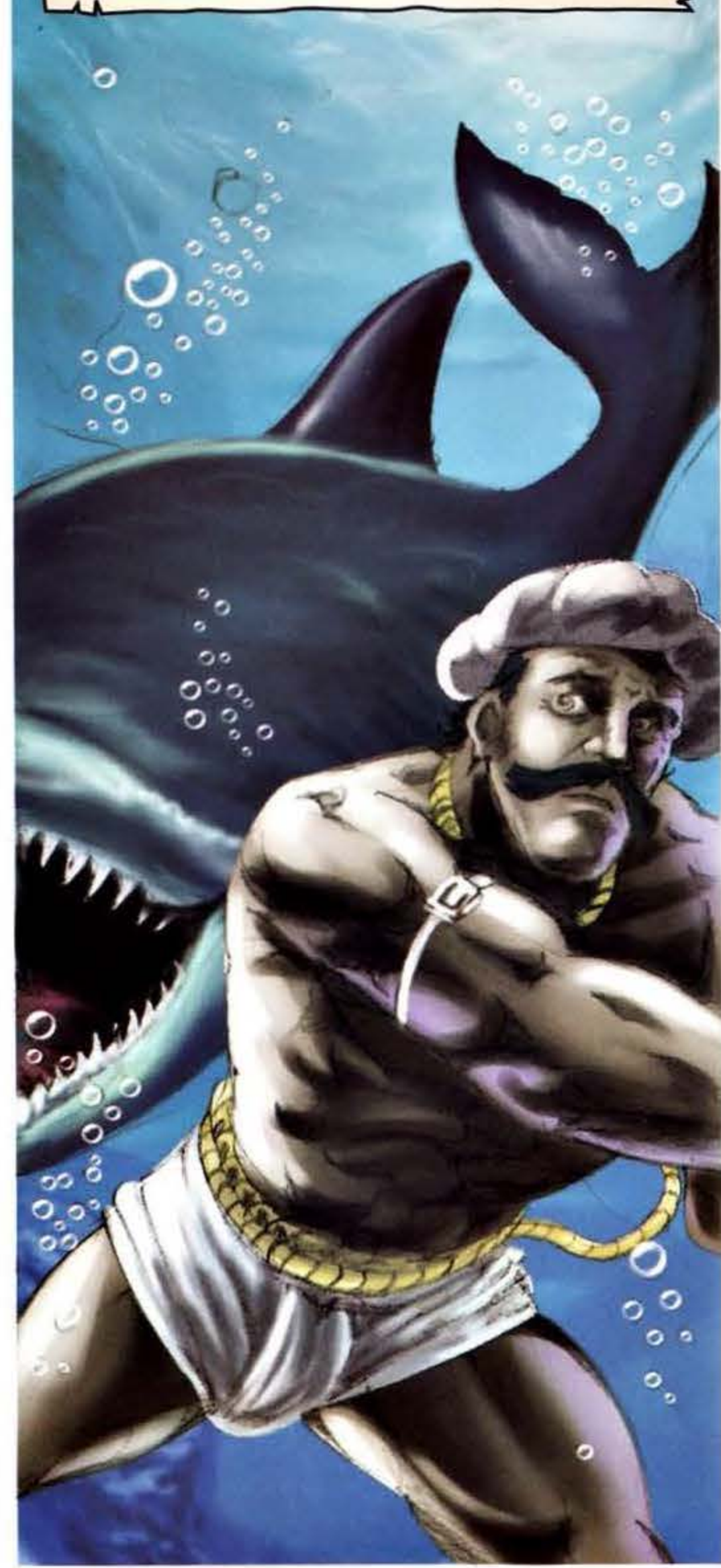

Birden büyük bir gölge zavallı dalgıcın üzerine çöktü. Çapraz hareket ediyordu. Gözleri parlayarak ağzını sonuna kadar açtı.

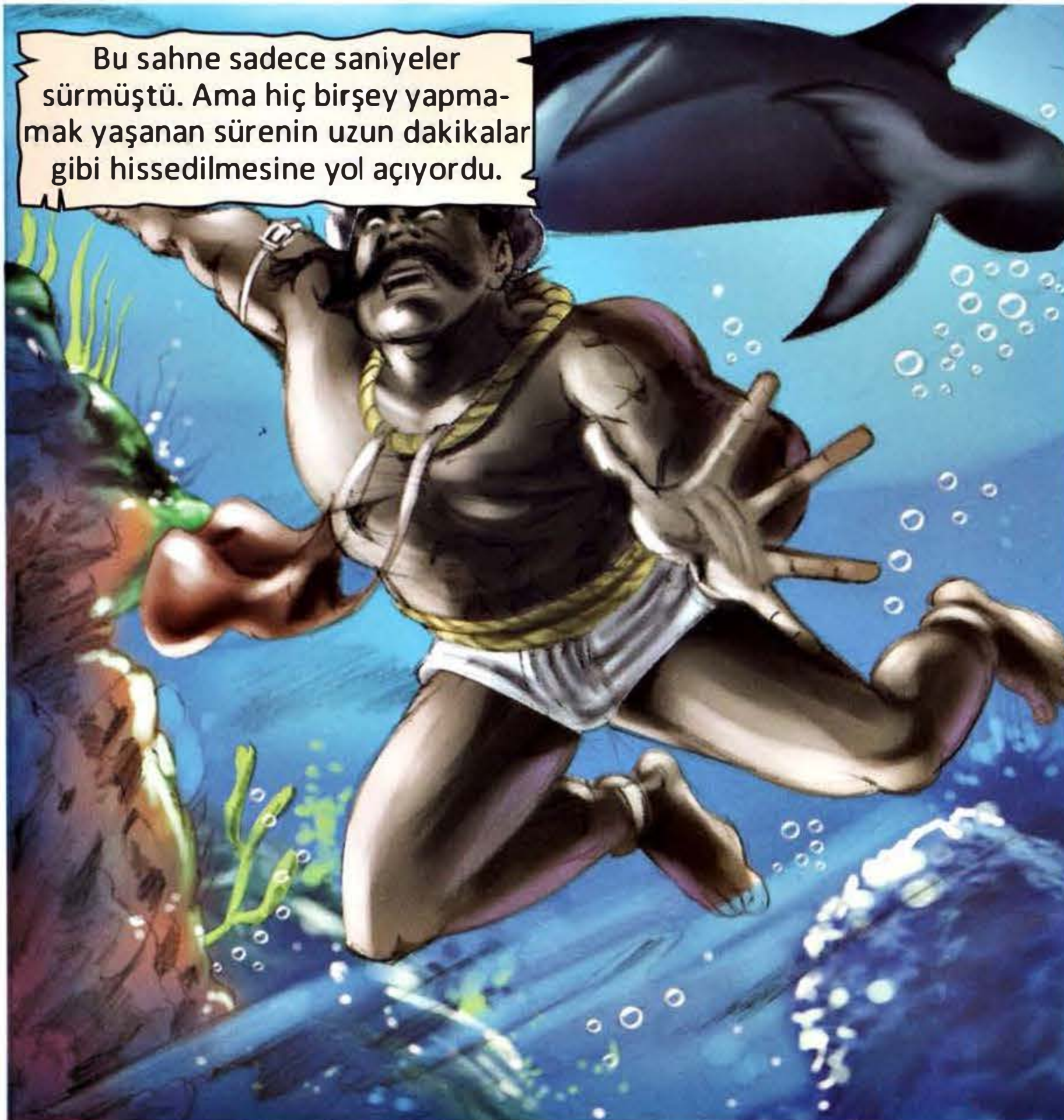

Korkudan dona kalmıştım. Hareket edemiyordum. Zavallının ne kadar korktuğunu hissediyordum.

İlk saldırıyı savuşturmuştu. Ama bu sadece bir erteleme sayılırdı.

Bu sahne sadece saniyeler sürmüştü. Ama hiç birşey yapmamak yaşanan sürenin uzun dakikalar gibi hissedilmesine yol açıyordu.

Köpek balığı geri döndü. Boynunu geri attı. Dalgıcı ikiye bölmeye tamamen hazırды.

Kaptan Nemo birden canavara doğru atıldı. Cesareti beni şaşırtmıştı. Ölüm makinesinin arkasından kendi güvenliğine hiç önem vermeden gidiyordu.

Eğer silahlı olsaydım, ben aynı şeyi yapar mıydım?

Bunu yapabilecek çok insana rastlamamıştım.

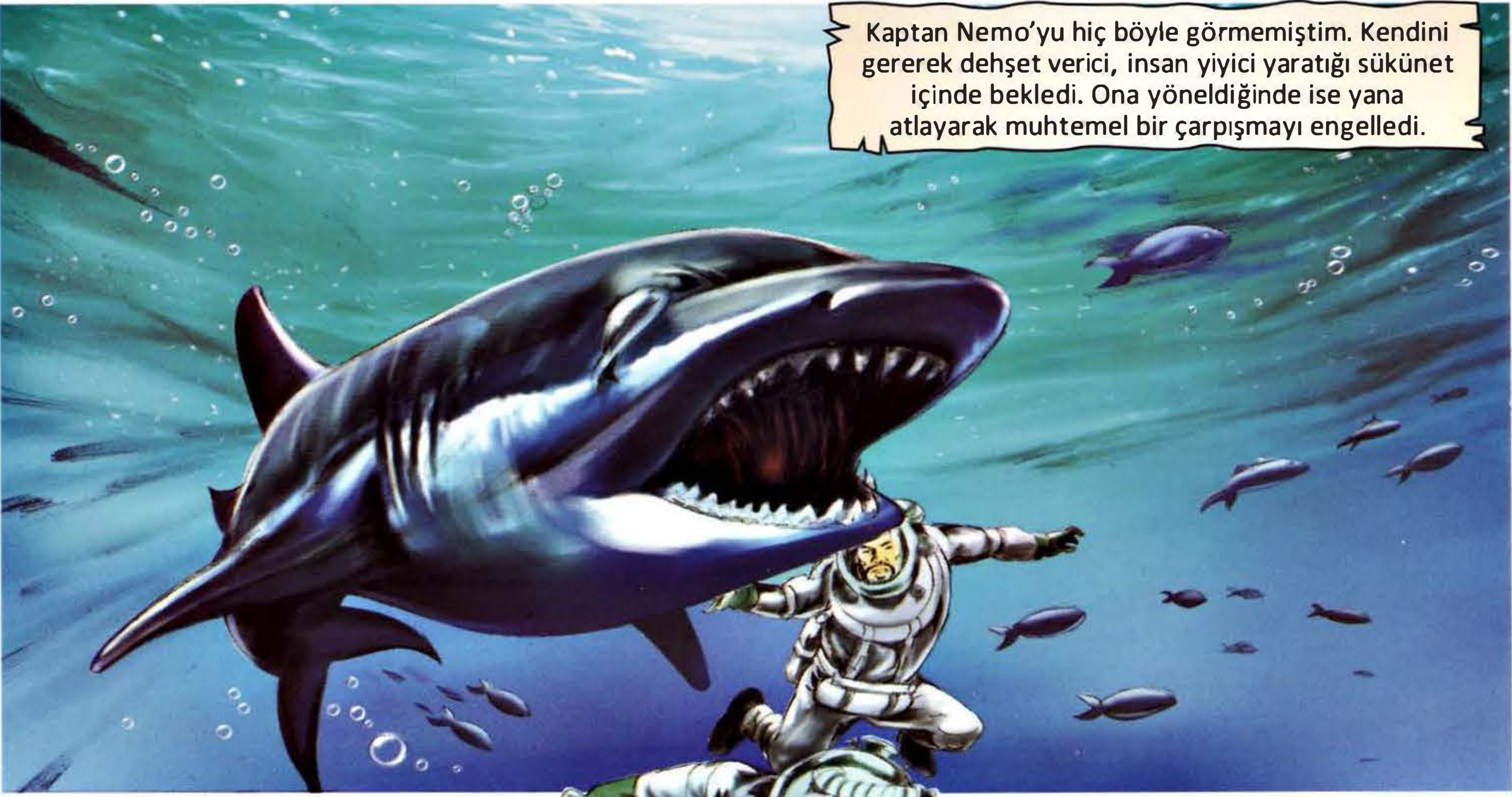
Köpek balığı iki darbe almasına rağmen hala geliyordu.

Conseil ve benim, silahlarımız olmadığı için izlemekten başka seçeneğimiz yoktu.

Böyle bir yaratığın arkasından silahsız gitmek kesinlikle ölmek demekti.

Nemo sadece kendi adamları için değil, bir yabancı içinde canını tehlikeye atıyordu.

Kaptan Nemo'yu hiç böyle görmemiştim. Kendini gererek dehşet verici, insan yiyici yaratığı sükunet içinde bekledi. Ona yöneldiğinde ise yana atlayarak muhtemel bir çarpışmayı engelledi.

Fakat bu hikayenin sonu değildi. Tekrar korkunç bir savaş başladı.

Tam o anda köpekbalığına yönelen başka birini gördüm bu Ned'di. Neyse ki O, benim aksime tam bir aksiyon insanıydı.

Ned, kaptanı güvenli bir tarafa çekti. Eğer harekete geçmekte benim kadar yavaş davranırsaydı neler olacağını kimse bilemezdi.

Ve sonra mucizevi bir şekilde canavar yaratık dönüp gitti.

Kaptan Nemo'nun ilk endişesi zavallı dalgıcı hayata döndürmeye dairdi. Başaracağından emin değildim ama başaracağını ümit ettim.

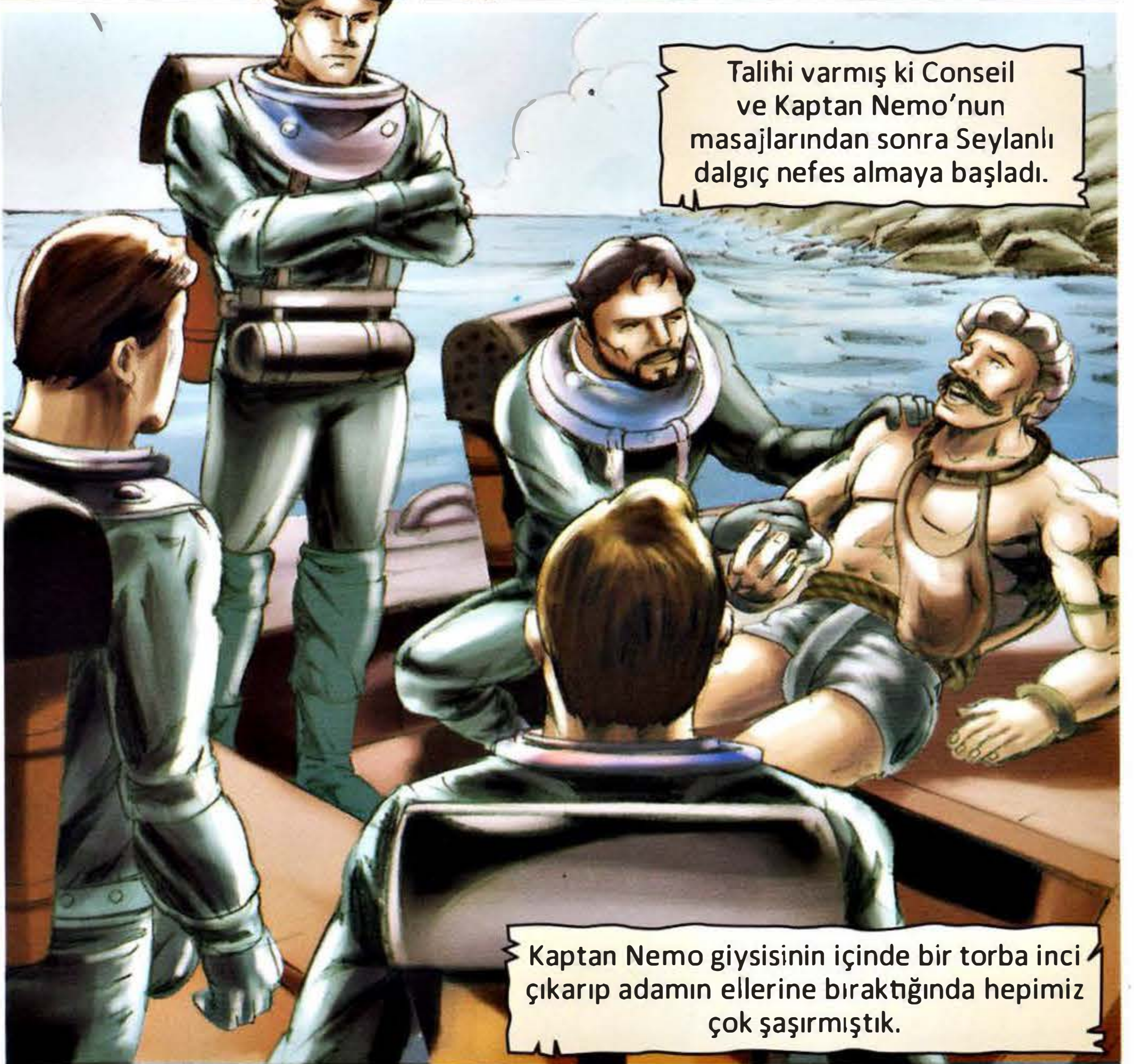
Adamı kayaya bağlayan ipi çabucak kesti. Güçlü bir sıçrayışla yüzeye doğru yükseldiler.

Talihi varmış ki Conseil ve Kaptan Nemo'nun masajlarından sonra Seylanlı dalgıç nefes almaya başladı.

Belli ki Nemo tüm insanlıktan nefret etmiyordu.

Kaptan Nemo giysisinin içinde bir torba inci çıkarıp adamın ellerine bıraktığında hepimiz çok şaşırmıştık.

Kimse birşey söylemedi. Herkes olanlardan çok sarsılmıştı.

İçeride kendimi tekrar emniyette hissetmişim. Bir tutsak olarak emniyette... Kaderin cilvesi!

Gemide ilk olarak Kaptan Nemo konuştu.

Teşekkürler Bay Land.

Kısasa kısas. Size bunu borçluydum

Hayır aslında Nautilus'e.

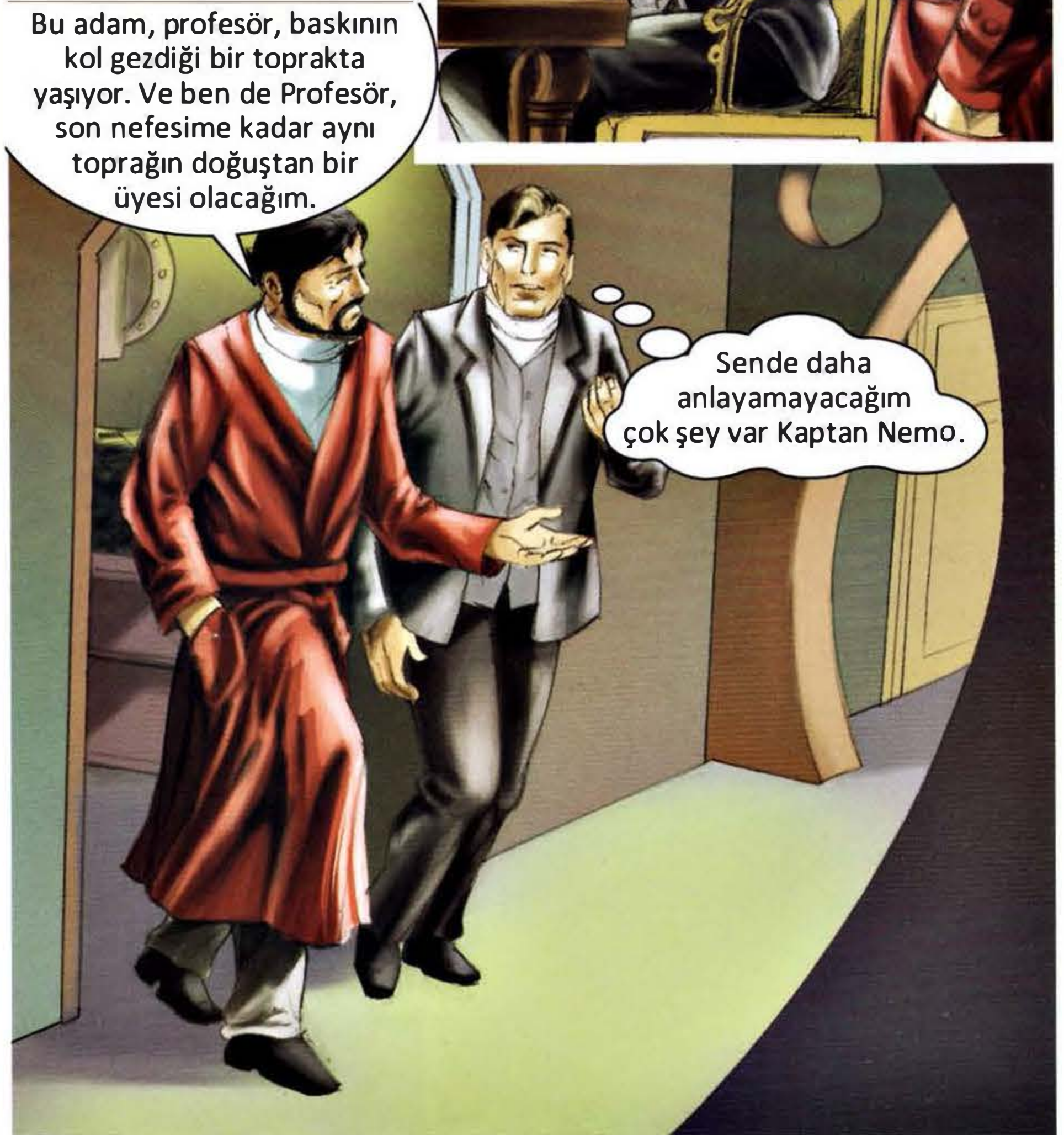
Bu çok cesurca bir hareketti Ned.

Hayatı tehlikeydi. Birşeyler yapmalıydım.

Herkes kendini çok yorgun hissediyor olmalı. Biraz dinlenelim.

Nasıl yaralandı?

Nautilus motor makinalarından birinin kırılmasına yol açan bir darbeye maruz kaldı. Bu adam yardımcı kaptanımı yaralayacak bir patlamayı engellemek için öne atladı.

Bunu ona söylemeli miyim? Adamın durumu iyi değil.

Teşhisiniz nedir?

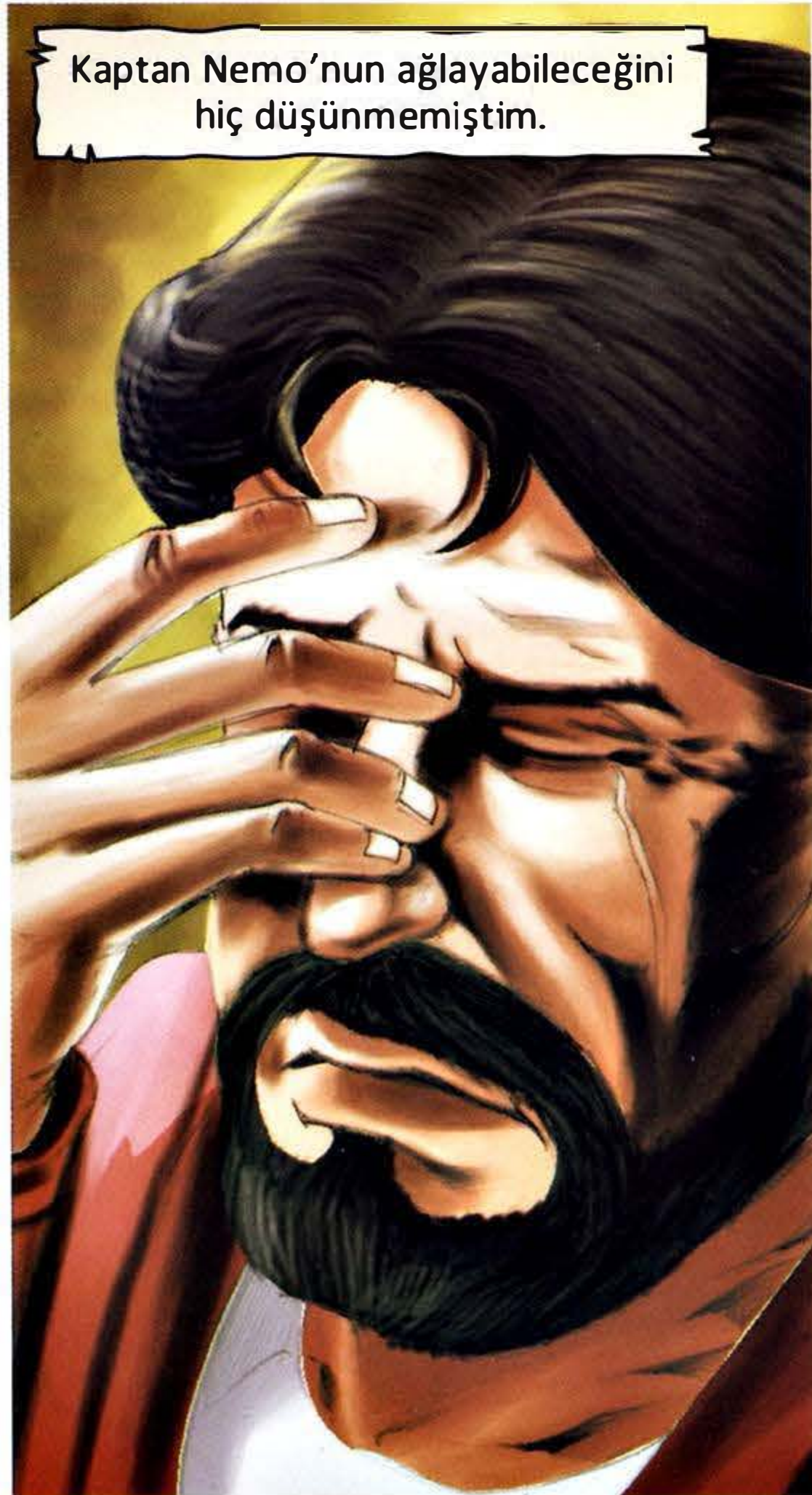
Nabızı çok zayıf ve kayboluyor.

Üzgünüm ama iki saat içinde ölmüş olacak.

Onu hiçbirşey kurtaramaz mı?

Hayır!

Kaptan Nemo'nun ağlayabileceğini hiç düşünmemiştim.

En azından hayatını başka birini kurtarmak için feda ettiğini biliyoruz.

Çok fazla ölüm gördüm.

Kaptanı ölen adamın kamarasında bırakarak odama çekildim. Olaydan çok etkilenmişim. O gece çok az uyudum. Bir ara uzaktan cenaze ağıtına benzer sesler duyduğumu sandım.

Ertesi gün Nemo bizi ikinci bir su altı gezisine davet etti. Gitmekte tereddüt ediyordum ama sonra Ned beni ikna etti. Bana herşeyin tüm gün bir hücrede oturmaktan daha iyi olacağını söyledi.

Birden garip bir sahneye şahit olacağımı anladım.

Açıklık bir mezarlıktı. Çukur ise bir mezar yeri. Boylu nesne ise ölen adamın bedeniydi.

Kaptan Nemo ve arkadaşları arkadaşlarının bedenini okyanustaki ebedi istirahatgahına gömmeye gittiler.

Daha önce hiç bu kadar sersemlememiştim. Kafamdaki düşünceler inanılmaz bir hızla dönüyorlardı. Gözümün gördüklerine şahit olmak istemiyordum.

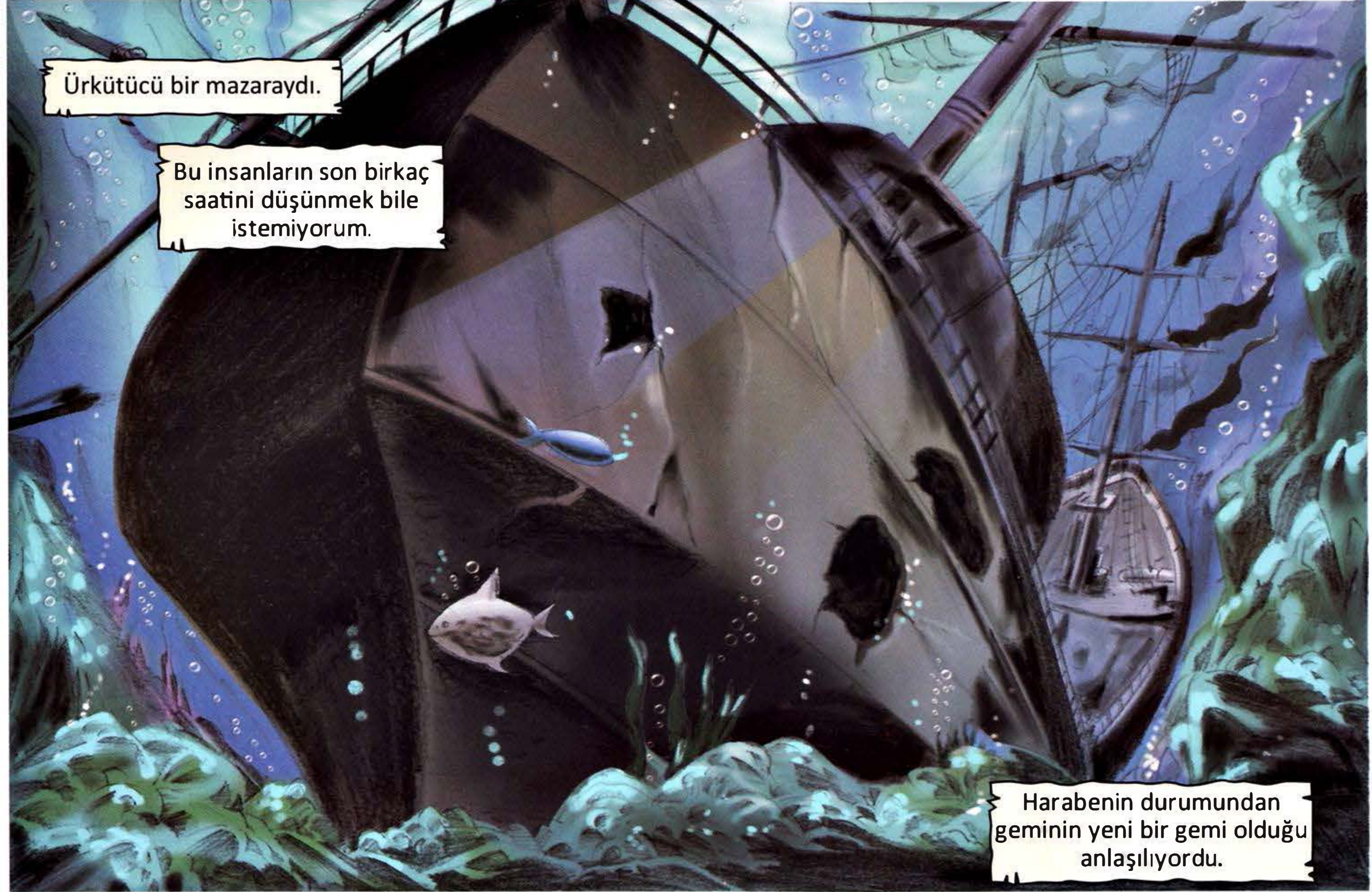
Takip eden bir kaç haftada Kaptan Nemo'yu neredeyse hiç görmedik. Oysa ona sormak istediğim birçok soru vardı. Özellikle de ekip arkadaşlarına karşı bu kadar merhametliken, insanlığın geri kalanından neden bu kadar nefret ettiğini.

Bu korkunç bir manzara, denizde kaybolmaktan daha kötü bir talih düşünebiliyormusun?

Bakın Profesör bir gemi enkazı.

Biz de denizde tutsağız. Sizce bu daha mı iyi?

Ürkütücü bir mazaraydı.

Bu insanların son birkaç saatini düşünmek bile istemiyorum.

Harabenin durumundan geminin yeni bir gemi olduğu anlaşıyordu.

Sonra şaşkınlık içinde dalgıç kıyafetlerinde dört adamın Nautilus'den ayrılarak gemi enkazına yönelediklerini gördüm.

Bu adamların son istirahat-gahlarında rahatsız mı edecekler profesör?

Yağmalamayı mı kast ediyorsun? Bu kaptan Nemo'nun yapacağı bir şeye benzemiyor.

Hala o geminin neye benzediğini,
nasıl bir korku yaşadıklarını merak
ediyordum.

Onlar içerideyken ne gibi hazineler
keşfettiklerini düşünüyordum.

Batık hazinelere inanmak çok mu
aptalcaydı? Tabii ki böyle şeyler
sadece eski korsan hikayelerine konu
oluyordu.

Aptalca ya da değil. Adamlar
ellerinde birşeyle gemiye
geri döndüler.

Kaptan Nemo'nun bir gemi
yağmalamış olması hiç de mantıklı
görünmüyordu. Bu hiç de onurlu
bir hareket değildi.

Nemo bana karısına ve oğluna neler olduğunu anlatmadı, hatta isimlerini bile söylemedi. Ama belli ki yukarıdaki dünyada başlarına korkunç birşey gelmişti.

Artık Nemo'nun bir daha toprağa ayak basmayacağı ile ilgili söylediklerine tamamiyle inanıyordum.

Başka sorularınız var mı Profesör?

Ne yazık ki evet Kaptan. Adamlarınız ve batık gemi hakkında.

Kaptan sorumu hiç beğenmiş görünmüyordu. Birden beni gemiden atacağını bile düşündüm.

Benimle gelin.

İşte Profesör. İşte adamlarımın gemi kalıntılarından topladıkları hazineler.

Ama sizce benim için o kadar önemli olsalardı size onları nerede sakladığımı gösterir-miydin?

Şey... sanıyorum Hayır.

Size söylemiştim. Paraya önem vermiyorum. Paranın karadayken de bana hiçbir faydası olmadı.

O zaman neden bunları gemide tutuyorsunuz? Neden adamlarınızı bu incileri ve değerli taşları almaya yolluyorsunuz?

Nerede olduğumuzu biliyor musunuz Profesör. Şu anda Girit adası yakınlarındayız.

Girit halkı özgürlükleri için mücadele veriyorlar. Sizce bu hazine onlara verdikleri bu savaşta yardımcı olamaz mı?

Anlayacağınız gibi yukarıdaki dünya ile bütün iletişimimi kesmedim Profesör. Hala yardım ettiğim bazı kişiler var.

Birilerinin hayatınızın kontrolünü ele geçirmesi nasıl bir histir iyi bilirim. Bu nedenle baskıcı güçlere karşı koyan kişilere yardım etmeye devam ediyorum.

Bu milyonların doğru adrese teslim edildiğinden emin oluyorum.

Hemen en kötüsünü düşündüğüm için özür dilerim.

Kabul ediyorum.

Çok bencilce davrandım.

Nautilus'ü çok seviyorum ve burada senelerce kalabilirim.

Burada deniz altı çalışmalarım birinci elden yaşayabilmem için reddedemeyeceğim bir fırsat var.

Ama ya Ned ve Conseil? Her ikisinde karaya dönmeyi hak ediyorlar. Nemo'ya en yakın ben olduğuma göre. Kaçmalarına yardımcı olmam gerekmez mi?

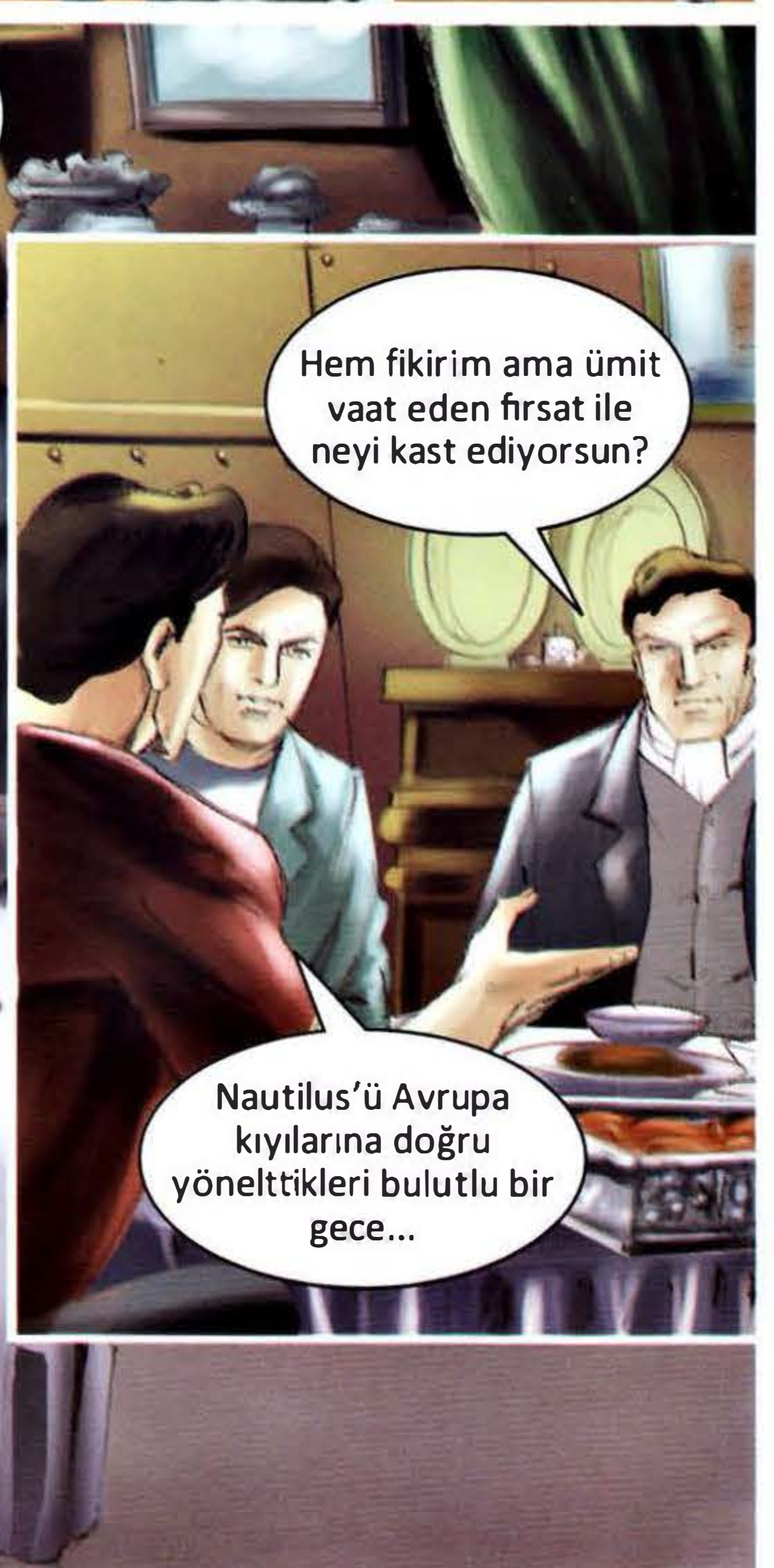

Aynı akşam.

Ama bu gemiden nasıl kaçacağız efendim.

İlk kaçma girişimimiz başarılı olmalı. Çünkü ikinci bir şansımız olmayacaktır. Üstelik kaptan Nemo'da bizi bir daha affetmeyecektir.

Eğer umut vaat eden bir fırsat yakalarsak kaçırmamalıyız.

Hem fikrim ama ümit vaat eden fırsat ile neyi kast ediyorsun?

Nautilus'ü Avrupa kıyılarına doğru yönettikleri bulutlu bir gece...

Yüzerek mi
kaçmayı
deneyeceksin?

Evet yüzersek ve
kıyıya yakınsak. Ama
denizaltında ve uzaksak
bu işe yaramaz.

Peki bu
durumda ne
yapacağız?

Bu durumda ben
bir kayak almaya çalış-
cağım. İçine gireceğiz.
Sürgüyü açıp pruvadaki
dümenci bizi görmeden. su
yüzeyine yükseleceğiz.

Tamam Ned. sen fırsat
kolla. Ama yapacağımız
tek bir hata bizi bitirir.

Yani kararlaştırdık.
İlk fırsatta Nautilus'den
kaçıyoruz. Ned'in ne kadar
sabırsız olduğunu düşünürsek, bu
fırsat muhtelemen yarın çıkacaktır.

Ertesi gün kahvaltıda hepimiz kendimizi çok rahatsız hissediyorduk.

Çünkü etraf çok sıcaktı.

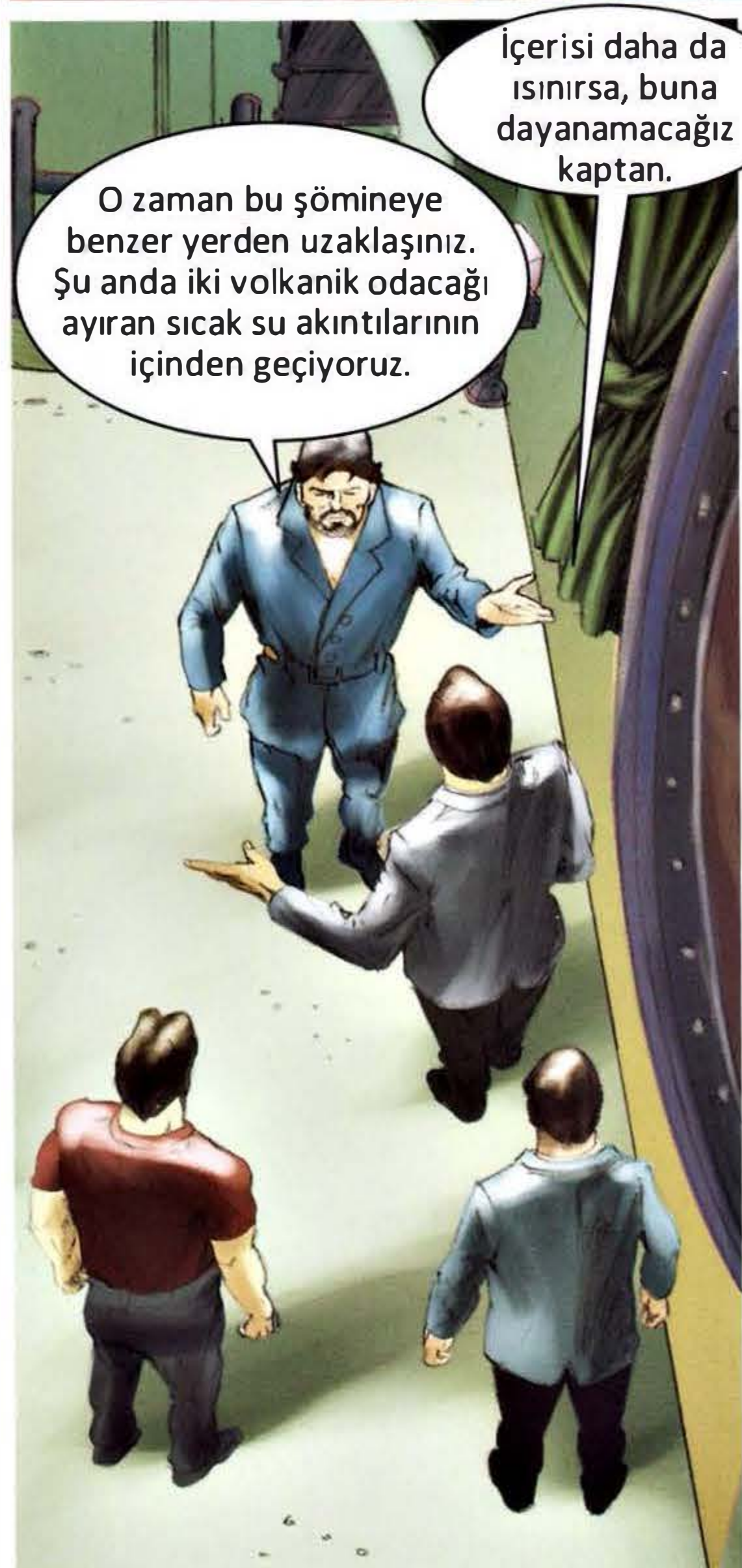
Acaba gemide yangın mı var?

İçerisi 42 derece.

İçerisi daha da ısınır, buna dayanamayız kaptan.

O zaman bu şömineye benzer yerden uzaklaşınız. Şu anda iki volkanik odacığı ayıran sıcak su akıntılarının içinden geçiyoruz.

Ben de size bu püskürmelerin yarattığı alışılmadık bir manzara göstermek istemiştim.

Her ne kadar oda hava ve su geçirmeyecek şekilde sımsıkı kapalıysa da, etraf korkunç bir sülfür kokusuyla doluydu.

Bu kaynayan suyun içinde daha çok dayanamayız.

Hayır. Bu hiç akıllıca olmaz.

Nemo bir emir verdi ve Nautilus, kızgın sulardan geri çekildi.

Ned'in kaçmak için bu suları seçmemiş olmasından çok memnundum.

Kaçmak için fırsat kollamaya devam ettik. Ama uygun bir zaman bulamadık. Sonunda Kaptan Nemo'ya bizi ebediyen mi burada tutacağını sormaya karar verdik.

Artık onun bizi serbest bırakacağını ummaktan başka çaremiz yoktu.

İmdaat!!

Efendim bana yardım edin.

Conseil! Sana ne oldu?

Birşey Conseil'in hareketlerini felç etmişti Nedve ben hareket kabiliyeti geri gelene kadar ona masaj yaptık.

Tekrar denize düşmek üzereydi. Ben de yakaladım onu.

Bu bir elektrik vatozu.

Evet arkadaşım.

Efendim, bu hayvandan intikamımı alacağımdan emin olabilirsiniz. Onu mutlaka mideye indireceğim.

Akşam yemeğinde sırf misilleme olsun diye elektrikli vatozunu yedik. Tadı kuru deriye benziyordu.

Zaman geçmeye devam ediyordu
ve biz hala Nautilus'daydık.

Bir bilim insanı olarak
kadere fazla güvenmem.
İyisine de kötüsüne de.

Fakat o günün olaylarına geri dönüp
baktığımda da, olanları kader ve şans
gözdardı ederek de açıklayamıyorum.

Efendim
bakın.

Nemo ve bize karşı başka hangi
güçler birleşmiş olabilirdi ki?

Bunlar şeytan balığı
mağaraları! Efsanelerde bir
şeytan balığının bir gemiyi
batırabileceği anlatılır. Başka
bi hikayede de bir mil boyunda
hayvandan çok adaya benzeyen
bir yaratıktan bahsedilir.

Bu hikayelerde
gerçeklik payı
olabilir mi?

Kesinlikle
olamaz.

Size saygım sonsuz
ama... Bence
hikayeler doğru
olabilir efendim!!!

Hayvanı seyrederken tiksintiyle geriye doğru bir
hamle yaptım. Gözlerim titriyordu.

En zorlama efsanelerdeki kadar korkunç bir canavar.

Kimse tek bir kelime bir sarf etmedi. Bu kadar iğrenç bir yaratığın karşısında kim ne diyebilirdi ki?

Tam bir hilkat garibesi. Bir yumuşakcanın üzerinde bir kuş.

Bu dev büyüklükte bir mürekkep balığıydı. İnanılmaz bir hızla geri geri ve Nautilus ile aynı yöne yüzüyordu.

Görünen o ki gerçekten de denizde bazı canavarlar vardı. Sadece bazılarını henüz insanlık keşfetmemişti.

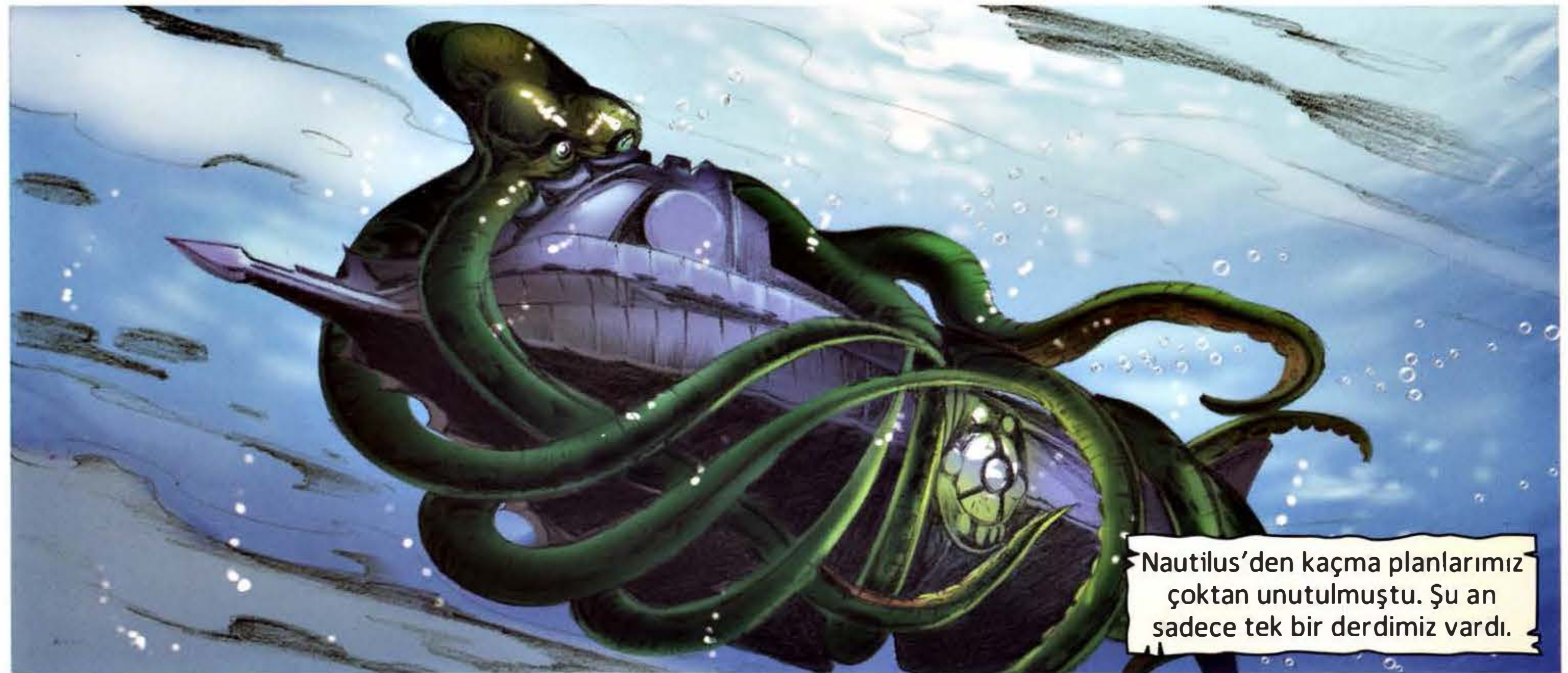
Şansımız bi bu dev mürekkep balığı ile bizi karşılaştırmıştı. Ve ben de bu ender türü inceleme fırsatını kaçırmak istemiyordum.

Önce görünüşünden duyduğum korkumu yendim. Sonra elime bir kalem alıp hayvanın taslağını çıkarmaya başladım.

Fakat bu dev yumuşakcayı bu kadar sinirlendiren şey ne olabilirdi? Tabii ki bu Nautilus oradaki varlığı olmalıydı.

Nasıl canavarlardı bu şeytan balıkları? Yaratıcımız onlara nasıl bir canlılık hareketlerinde nasıl bir enerji vermiş.

Nautilus'den kaçma planlarımız çoktan unutulmuştu. Şu an sadece tek bir derdimiz vardı.

Bu canavarların sarmalından nasıl kurtulacaktık?

Bu sarsıntı da neydi?

Dibe mi çarptık?

Bu mürekkep balığı inanılmaz derecede kuvvetli. Sanki Nautilus bir oyuncakmışçasına bizi oradan oraya fırlatıyor.

Efendim dikkatli olun.

Böyle birşey karşısında ne yapabiliriz ki?

Buradan! Bakalım yardım edilecek birşey var mı?

Herşey yenilgiyi baştan kabul etmekten daha iyidir.

Sonunda Nautilus'un kalbine girebiliyorum.

Burası denizlere korku salan bu metal canavarın kumanda edildiği yerd.

Pervane sıkışmış. Sanıyorum hayvanın alt çene kemiği pervane kanadını çalışmaz duruma getirmiş.

Yüzeye çıkıp yaratığı orada boğazlamalıyız.

Görüldüğü gibi haklıydım. Bizi ablukaya almış bu yaratıktan kurtulmak için yapabileceğimiz fazla birşey yoktu. Ama Nemo ve adamları ne yapacaklarını biliyorlardı.

Nautilus hayvandan kurtulmuştu.

Ama ne kadar bir süre için?

Yüzüyorduk. Nemo, adamlarına hazırlıklı olmalarını emretti.

Adamları paniklemedi hazırlandılar. Sanki olacakları biliyorlardı.

Kimse birşey söylemiyor ya da herhangi bir tedirginlik göstermiyordu

Herkese ihtiyacımız var Bay Land. Özellikle dünyaca ünlü bir mızrak atıcısına.

Sizi bununla öldürüp kaçabileceğimi biliyorsunuz...

Bu yaratık hepimizi öldürebilir Bay Land. Şansımı denemek zorundayım.

Gökyüzü, efendim. Pek iyiye dalalet etmiyor.

Maalesef hayır Conseil.

Hiç iyiye işaret etmiyor.

Önce fırtına geldi.

Onu mürekkep balığı izledi. Patlayan denizin tuzlu suları, gökyüzünden inen temiz yağmur suyuyla birleşip ilginç bir karışım yaratıyordu.

Adamlar hiç vakit kaybetmiyor, durmadan mücadele ediyorlardı.

Onları izlerken tek korkanın ben olduğumu düşünürdünüz.

Ned beni şaşırtmaya devam ediyordu. Tüm bu olan bitenlerden dolayı yüzünde en ufak bir korku ifadesi yoktu.

Mürettebat hayvana baltalar ile saldırıyordu. Kaptan Nemo bile yaratığın bir koluyla mücadele ediyordu.

Efendim dikkat!!

Conseil bir kere daha benim koruyucu meleğim olduğumu ispatladın.

Fakat adamların gösterdiği cesarete rağmen kurtulacağımız yönünde hiçbir ümidim yoktu.

Birdenbire etrafı yoğun ve katlanılmaz bir korku kapladı. İğrençti.

Birazcık daha yakına gel seni çirkin hayvan.

Hayvana doğru sürüklendik ve kontrolümüzü kaybettik.

Senin akşam yemeğin olacağını mı düşündün?

En azından ne yediğini göremeyeceksin.

Ned Land'ın mızrağı mürekkep balığının yeşil gözüne saplandı ve gözü patlattı. Kalbim heyecan ve korkudan neredeyse yerinden çıkacaktı.

Geri bas seni yaratık.

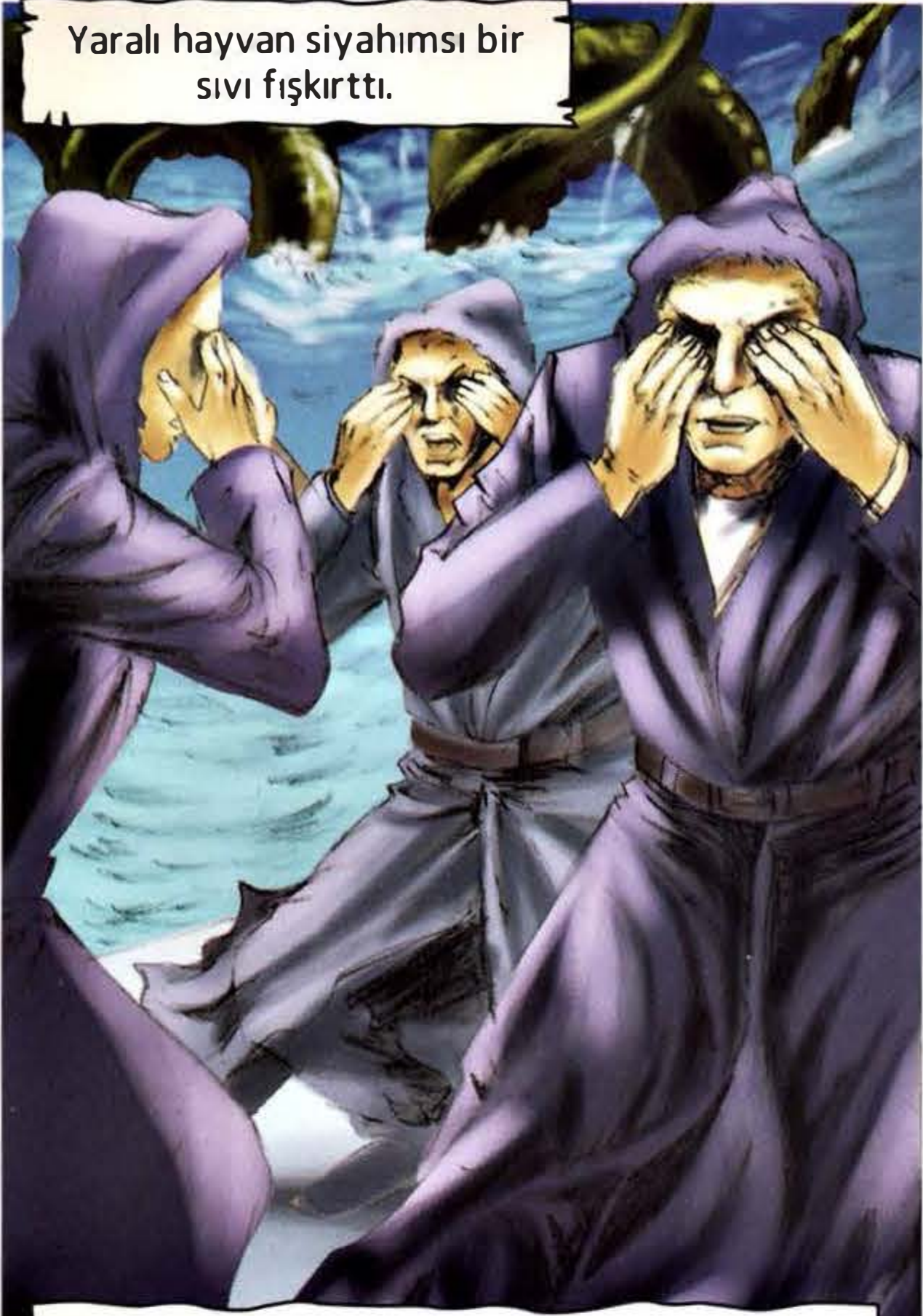
Ned! İyi misin?

Ned bu saldırıdan kurtulmuştu.

Aaaahhhh!

Ne yazık ki Nemo'nun bir mürettebatı aynı derecede şanslı değildi.

Yaralı hayvan siyahımsı bir sıvı fışkırttı.

Tekrar görmeye başladığımızda hayvan gitmişti. Canavar, bozguna uğramış, vurulmuş, ölümcül yaralar almış bir şekilde dalgaların arasında kayboldu.

Nerede o?
Arayın...

Conseil bak!
Bir gemi.

Bu bizim kaçışımız
anlamına da gelebilir.

Bir savaş
gemisi.

Saldıracak mı? Muhtemelen.
Kuşkusuz denizdeki her gemi
Abraham Lincoln saldırısından sonra,
Nautlius'ü arıyor olmalıydı.

BOOM

BOOM

BOOM

Ateş açtılar!

Yine saldırıyorlar.
Şu anda bile! Ama
pişman olacaklar.

Ruhumuzun derinliklerinde bir
yerlerde bunu hayatlarımızın son
günü olabileceğini biliyordum

Dalışa
geçiyoruz.
Herkes aşağı.

Kaptan, gemiye
saldıracak-
mısınız?

Bayım,
ben onu
batıracağm.

Nemo'nun yapacağı manevrayı anlamıştım.

Savaş gemisine zırhı olmayan tek yerden, suyun altından çarpacaktı.

CRRUNCH

Hareketsiz, acıdan kaskatı, gözlerim açılmış, nefesim kesilmiş, sessiz sedasız seyrediyordum.

Karşı konulmuaz bir merakla pencereye yapışmıştım.

Conseil, zaman geldi. Kaçmalıyız.

Deniz zorlu,
rüzgar güçlü ama
filikada 20 mil beni
korkutmuyor.

Ben, mürettebattan
gizlice biraz yemek
ve su depoladım.

Deniz bizi yutsa
bile bu gece
kaçacağız.

Seninleyim.

Beni yakalarlarsa
ölümüne
savaşacağım.

O zaman gerekirse
beraber öleceğiz.

Aynı gece.

Bu sesler ne
olabilir?
Kaçacağımızı
anladılar mı?

Sesler
geliyor.

Girdap!!!
Girdap!!!

Mürettebatın
kaygısı biz değiliz.
Asıl sebep fırtına.

Sıkı tutunmalı ve
vidaları tekrar
sıkıştırmalıyız.

Nautilus'a
tutunabilirsek
bunu yine de
başarabiliriz.

Efendim!

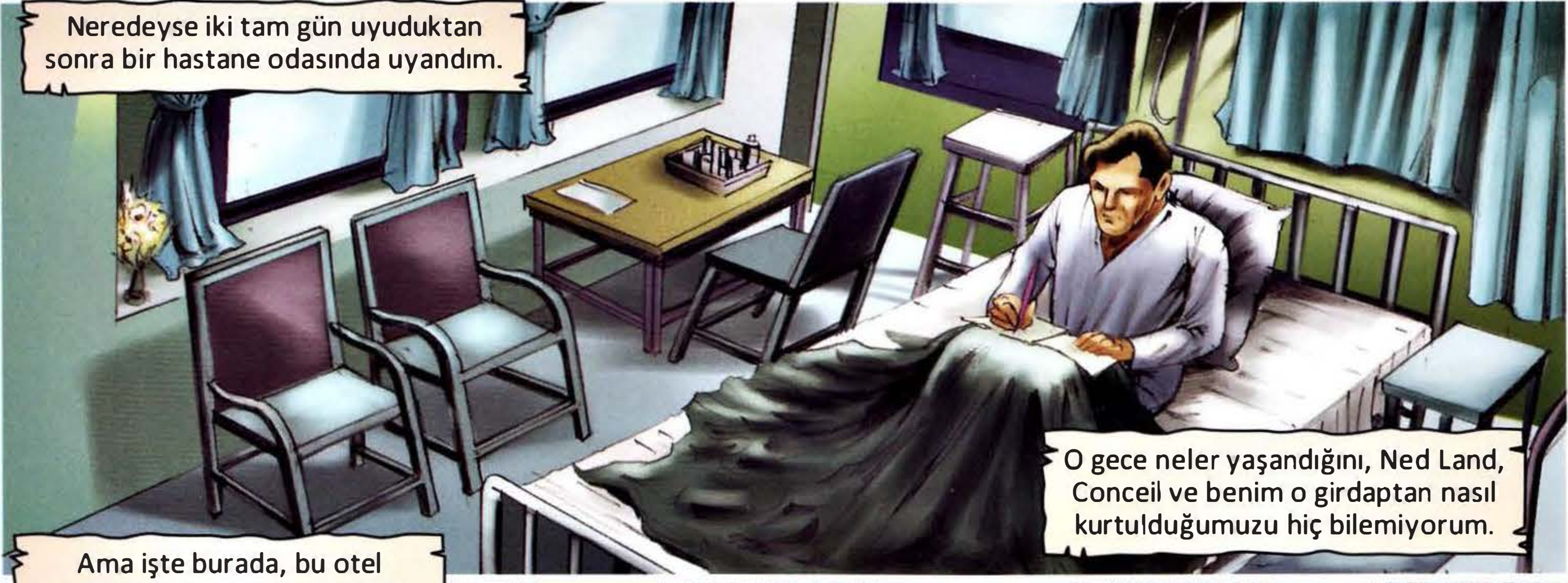
AAAAA!

Sonunda vidalar dayanamayarak
yuvalarından çıkmıştı.

WOOO
SSH

Başımı demir bir levhaya çarptım
ve bilincimi kaybettim.

Neredeyse iki tam gün uyuduktan sonra bir hastane odasında uyandım.

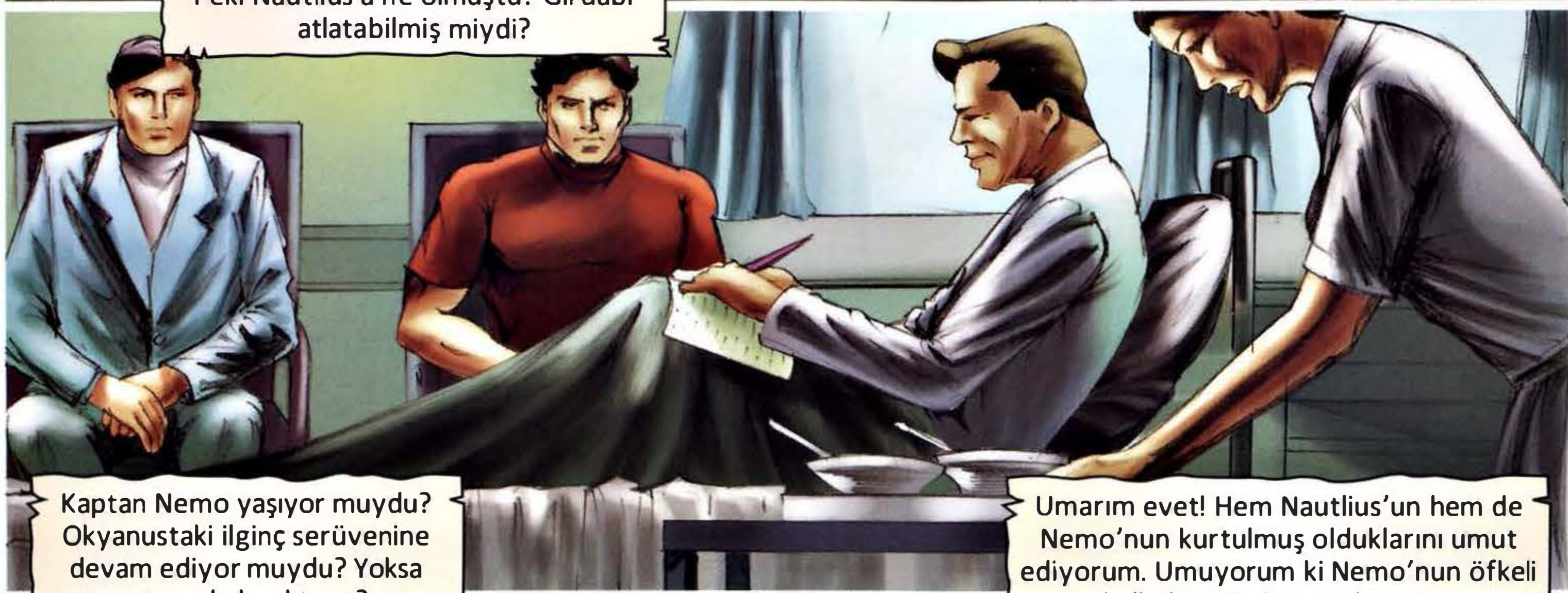
O gece neler yaşandığını, Ned Land, Conceil ve benim o girdaptan nasıl kurtulduğumuzu hiç bilemiyorum.

Ama işte burada, bu otel odasında bu serüvenle ilgili hikayelerimi derliyorum.

Herşey doğru. Anlattıklarım da hiç bir abartı yok.

Peki Nautlius'a ne olmuştu? Girdabı atlatabilmiş miydi?

Kaptan Nemo yaşıyor muydu? Okyanustaki ilginç serüvenine devam ediyor muydu? Yoksa sonunda bıraktı mı?

Umarım evet! Hem Nautlius'un hem de Nemo'nun kurtulmuş olduklarını umut ediyorum. Umuyorum ki Nemo'nun öfkeli kalbi bir gün huzura kavuşur.

Ya ben? Tekrar özgürlüğüme kavuştuğum için, Nautlius'dan karaya döndüğüm için mutluydum. Ama arada o muhteşem teknenin koridorlarında yürüyüp yeni sırlar keşfetmek ister miydim?

Sanıyorum bu soruları kendime uzun seneler soracağım. Belki de hayatımın sonuna kadar.

Hakkımızda

Ormanda bir gece vakti. Gökyüzü kapkaranlıktı ve bol yıldızlı. Kamp ateşi çıtırdıyor ve hikayeler anlatılmaya başlanmış. Aşk ve bilgelik, çekişmeler ve güç, hayaller ve kimlikler, cesaret ve macera, herşeye rağmen kurtuluş ve umut, sonsuz umut haklarında hikayeler - bu hikayeler kelimeler, mimikler, şarkılar ve danslar eşliğinde anlatılıyor. Kamp ateşinin çevresindeki sıcaklık ve mutluluk hikayeyi anlatana huzur veriyor. Ağaçlar, toprak ve ormandaki hayvanlar anlatılan hikayeyi dinlerken büyülenmiş bir sessizlik içindeler.

Okuyucularımızı eğitmek ve eğlendirmek amacıyla en kaliteli çizgi romanları yayınlamak hedefiyle bir kamp ateşi çevresinde anlatılacak hikayeler tadında yayıncılığa başladık. Yazar, editör, çizer ve renklendirme uzmanı kadromuz iyi hikayelere ve hikaye anlatmaya olan tutkuları yüzünden kitaplarımız en iyi kalitede çizilmiş, renklendirilmiş, dizilmiş ve yayına hazırlanmıştır ki siz mükemmel bir okuma keyfi sürün.

Çizgi romanlarınız 4 ayrı ilgi çekici katogoride hazırlandı. *Klasikler* kategorisi edebiyatın popüler ve hiçbir zaman eskimeyecek olan kitapların seçkisidir. Bu uyarlamalar orijinal kitabın tadını korumakla beraber günümüz okurlarına basitleştirilmiş dil yapısıyla daha seri okunma imkanı sağlıyor. *Orijinaller* ketegorisi kurgu romanlara düşkün okur grubunun tüm ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde hazırlanmış olup, kurgu karakterlerin heyecan verici mekanlarını sizlere sunuyor. *Mitoloji* kategorisi altında yayınladığımız çizgi romanlar Hindistan ve diğer ülkelerin masalları, mitolojisi ve efsaneleri hakkında olup modern çağa dair ilgiyi ve ayakta tutarak geniş bir okur kalitesine okuma keyfi veriyor. *Biyografi* kategorisi altında yayınlanan çizgi romanlarda tüm dünya çapında önem kazanmış insanların hayatını yaşadıkları çağın gerçeklerini de gözardı etmeden kişilik analizi de yaparak okurlara sunuyor.

Yeni kuşaktan yetenekli yazar, çizer ve grafik sanatçısı kadromuzun hazırladığı çizgi roman serimiz, dünya çapında başarıyı hedefleyen ve bunun gereğini layıkıyla yerine getiren bir sanat çalışmasıdır.

İster bir kitap kurdu olun, ister arada bir okuyan biri olun. Umarız tüm okurlarımız gibi size de bir kamp ateşinin etrafında anlatılan hikayeleri ulaştırmayı başabiliriz.

DENİZLERDEN GELEN TUHAF YARATIKLAR.

DEV MÜREKKEP BALIĞI

Gizemli dev mürekkep balığı dünyanın en büyük canlılardan biridir. Okyanusun en dibinde yaşar ve 14 metreye kadar büyüyebilir. Bu yaratık hakkında çok az şey bilinmesinin en önemli sebebi 21. yy'a kadar canlı hiç bir tanesinin hiç görülmemiş olmasıdır. Çok saldırgan olduklarına inanılmaktadır. İkinci dünya savaşı sırasında batan gemilerden kurtulanlar tarafından anlatılan hikayelerde teknelerinden çekilerek bu koca hayvan tarafından yenilen birçok kişiden bahsedilmektedir.

Kraken, İskandinav mitolojisinin efsanevi deniz canavarıdır. Krakenlerden CS Lewis'in Narnia Günlükleri serisinde ve Alfred Lord Tennyson'un Kraken adlı şiirinde de bahsedilmektedir. Kraken adlı dev mürekkep balığından esinlenildiğine inanılmaktadır.

DENİZ KALEMİ

Deniz kalemleri, derinlerde bulunan sıradışı yaratıklardır. Birkaç santime kadar büyüyeabilen küçük hayvanlardır. Uzun vücutlarının üst kısmı tüy gibidir ve alt kısmı deniz yatağına kök salmıştır. Genellikle hareket edemeyen bu varlıklar, konu yemek bulma olduğunda yer değiştirebilir. Çok enteresan bir konu da, onlara dokunulduğunda yeşilimsi parlak bir ışık saçmalarıdır. Ayrıca bir koruma mekanizması olarak, kendilerine saldıran yırtıcılara su fışkırtabilmektedirler.

Deniz kalemlerini isimlerini, 19 yy'da yaygın olarak kullanılan eski tip kalem ve divitlere (yazı tüyü) olan benzerliklerinden alırlar.

ENGEREK BALIĞI

Karşılaşmak istemeyeceğiniz korkutucu bir yaratık ölümcül "engerek balığı"dır. Boyu sadece 20-30 cm olmasına rağmen, ağzının içine sığmayan keskin dişleri vardır. Geriye doğru kıvrılan dişleri gözlerine yakındır ve yırtıcı bir görünüm kazandırmaktadır. Bir engerek balığı inanılmayacak kadar hızla yüzebilir ve geniş midesi sayesinde bol bulduğu zaman yemeklerinin fazlasını diğer günler için depolayabilir.

Engerek balığının omurgasında ışık üreten bir organı bulunmaktadır. Bunu bir el feneri gibi açıp kapatarak daha küçük balıkları avlamak için kullanır.

Çekiş başlı Köpek Balığı

Bazı köpek balıklarının dikdörtgen şeklinde başları olduğunu biliyor muydunuz? Garip ama gerçek. Çekiş başlı bu türe verilmiş olan isimdir. Gözleri ve en uçta bulunan burun delikleri ona garip bir görünüş kazandırır. Çok iyi koku alan bu öfkeli yırtıcı kendini türünün bile yiyebilen etobur olarak bilinir. İnsanlara karşı zararsız bilinmelerine karşın, muazzam büyüklükleri (4-6 metre) ve sinirli yapıları onları potansiyel bir tehlike olarak önümüze koyar.

Çekişbaşlılar, vatozları yemeğe çok meraklıdır. Çekişbaşlıların çekişleri vatozları tuzağa düşürmek için kullanılır. Bununla yapılan hamle onları hareketsiz kılar ve yırtıcının, kurbanın kanatlarını ısırmasını sağlar.

Deniz Atı

Denizatları sadece ata benzer görüntülerinden dolayı değil ayrıca hayat boyu tek eşli kaldıkları için de eşi benzeri olmayan yaratıklardır. Bundan da daha ilginç, dünya üzerindeki tüm yaratıklar içinde bebeklerinin erkek cins tarafından doğurulduğu tek varlıktır. Çok küçük, sadece birkaç santimetre uzunlukta olan bu yaratıklar çok da yeteneksiz yüzücülerdir. ve fırtınalı denizlerde kolayca yorgunluktan ölürlər.

Deniz atlarının çiftleşmesinden evvel yerine getirdikleri ilginç bir törenleri vardır. Bir "çift"in beraber oldukları renk değiştirmelerinden belli olur. Birbirlerini kuyruklarından tutarak yan yana yüzerler ve daireler çizerler. Buna "şafak öncesi dansı" adı verilir.

Dumbo Ahtapot

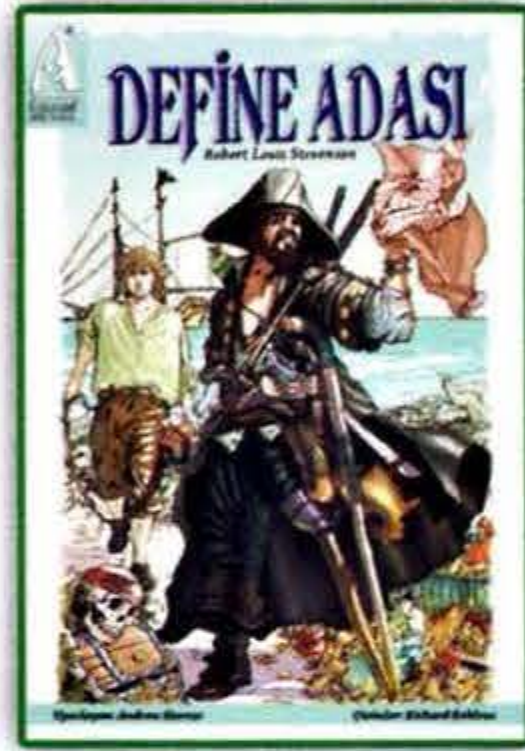
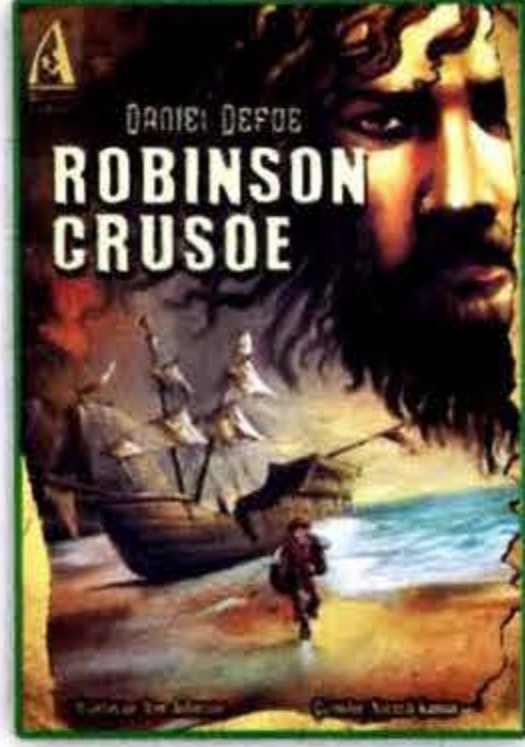
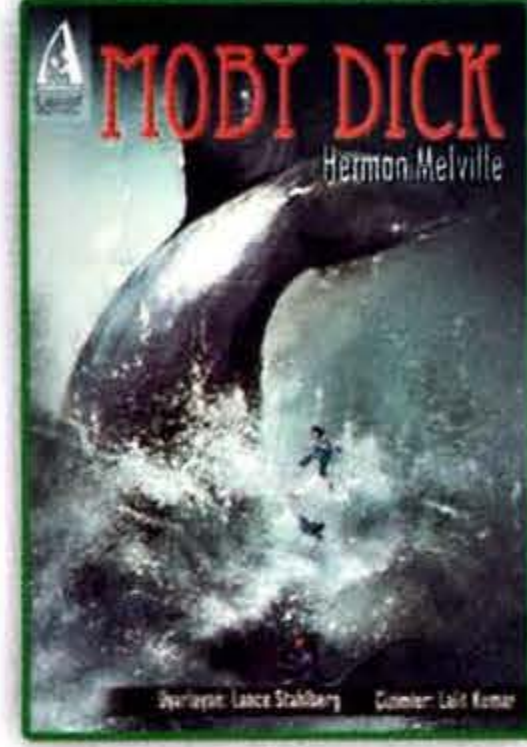
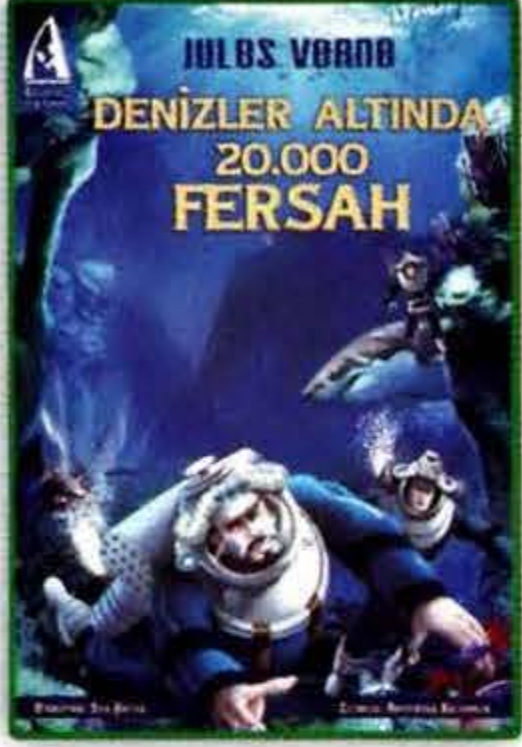
Dumbo ahtapotlar çok olağandışı yaratıklardır ve okyanusun en dibinde yaşarlar. Bu küçük varlıklar (sadece 2 cm'ye ulaşır) geniş kulaklarını yüzgeç gibi çırparak yüzerler. Görünüşlerinin aksine çok iyi yüzücülerdir ve tehlikelerden çok çabuk kaçabilirler. Ayrıca su yüzeyinde dolaşarak yemek ararlar ve avlarını bütün olarak yutarlar.

Dumbo ahtapotlarının vücutlarının üzerinde bulunan yüzgeçleri onların Walt Disney'in sevimli bir karakteri olan Uçan Fil Dumbo'ya benzemelerine yol açar ve isimlerini de buradan alırlar.

Biliyor muydunuz?

İnsanlar, yüzlerce yıldır Nessie adlı uzun boyunlu canavarın İskoçya'da Loch Ness Gölü'nde defalarca kez görülüğünü söylemektedirler. Yapılan tüm araştırmalar ve bilim insanlarının geliştirdikleri tüm teorilere rağmen Loch Ness canavarının varlığına dair sağlam bir kanıt henüz bulunamamıştır. Bu konu kriptozooloji için (bilinmeyen - saklı hayvan çalışmaları) hala en büyük gizemlerden biri olarak kabul edilmektedir.

YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN KLASİK ÇİZGİ ROMANLAR

YAYINEVİMİZDEN ÇIKACAK OLAN DİĞER ÇİZGİ ROMANLAR

ANNA KARENİNA
İKİ ŞEHRİN HİKAYESİ
ROBİN HOOD
KARAMAZOV KARDEŞLER
DEMİR MASKELİ ADAM
OLIVER TWIST
İKİ ŞEHRİN HİKAYESİ
ÜÇ SİLAHŞÖRLER
VENEDİK TACİRİ
KİM
SHERLOCK HOLMES
ALICE HARİKALAR DİYARINDA
ZENDA MAHKUMLARI
KAYIP KITA
HERKÜL
DON KİŞOT

BEYAZ DIŞ
VAHŞETİN ÇAĞRISI
SEFİLLER
VADİDEKİ ZAMBAK
SAVAŞ VE BARIŞ
FAUST
80 GÜNDE DEVRİ ALEM
DÜNYANIN UCUNDAKİ FENER
AYA YOLCULUK
15 YAŞINDA BİR KAPTAN
BALONLA BEŞ HAFTA
ESRARLI ADA
DRACULA
NOTRE DAME KAMBURU
GULIVERİN GEZİLERİ
JULIUS CESAR

DENİZLER ALTINDA 20.000 FERSAH

Esrarengiz bir deniz canavarı okyanusta korku salmaktadır. İnsanlar ve her boydan gemiler bu bilinmeyen yaratık tarafından yok edilmektedir. Dünya'nın hiçbir köşesi kendini bu korkudan soyutlayamamıştır.

Buna çözüm olarak Amerikan hükümeti konuyu araştırmak ve yarattığı yok etmek amacıyla zaman kaybetmeden bir grup tecrübeli profesyoneli görevlendirir. Profesör Pierre Aronnax, sadık hizmetkârı Conseil ve Kanadalı bir mızrak atıcısı olan Ned Land destansı bir av için biraraya gelirler.

Abraham Lincoln adlı savaş gemisine binen bu üç kişi korkunç yaratığın izini sürmektedirler. Acaba başarılı olabilecekler mi? Ve onları neler bekliyor?

İlk olarak 1870 yılında Fransızca olarak 20.000 adet basılan "Denizler Altında 20.000 Fersah" Jules Verne'in hayal gücünün ve ileri görüşlülüğünün klasik bir örneğidir. Onun öncü yazım stili, 19. yy'da birçoğları tarafından, onun bilim kurgunun babası olarak adlandırılmasına yol açmıştır.

9.50 TL.

www.arunas.tc

ISBN:978-605-5575-37-3

9 786055 575373

